

(5) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1978-ம் ஆண்டு, மோட்டார் எரி எண்ணெய் வரி விதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் எரி எண்ணெய் வரி விதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவையில் அறிமுகம் செய்ய மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(8) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் வரி விதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் எரி எண்ணெய் வரி விதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவுப் பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்தப்பெற்றிருக்கிறது.

(9) 1978-79-ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதம் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண். 17—கல்வி—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நான் வைத்திருந்த அறிக்கையில் சில பிழைகள் இருக்கின்றன. அதையும் சொல்லி விடுகிறேன். மானியக் கோரிக்கை தமிழ் பதிப்பில் பக்கம் 51ல் உடற்பயிற்சி கல்லூரி மாணவர் எண்ணிக்கை 700 என்று இருப்பது 340 என்று இருக்க வேண்டும். பக்கம் 102-ல் 1976-77,

1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

தொழிற்பயிலக (பாலிடெக்னிக்) ஆசிரியர் எண்ணிக்கை 1,184 என்பது 1,134 என்றும், மொத்தம் 2,028 என்பது 1,978 என்றும் இருக்க வேண்டும்.

சாதனை நிலை அறிக்கை (பெர்ஃபார்மன்ஸ் பட்ஜெட்) முதல் பக்கத்தில் 1975-76 ஆம் ஆண்டு இருந்த தொடக்கப் பள்ளிகள் (உயர் தொடக்கப்பள்ளிகள் உட்பட) எண்ணிக்கை 26,949 என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக 32,690 என்று இருக்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 10-40]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிறைய பேர்கள் பேச இருப்பதால் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் எட்டு நிமிஷம் ஒதுக்கியிருக்கிறேன். அதற்கேற்றபடி எல்லோரும் பேசினால் நலமாக இருக்கும். (குறுக்கீடு) பேராசிரியர் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர்களைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள், 15 நிமிடம் வேண்டுமானாலும் தருகிறேன். உறுப்பினர்கள் நிறையப் பெயர் தந்திருக்கிறார்கள்.

* திரு. ம. கண்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்தக் கல்வி மானியத்திற்காக 176 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மொத்த நிதி நிலையில் 24 விழுக்காடு ஆகும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

இப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த 1978-79 ஆண்டு 1,000 இடைநிலை ஆசிரியர்களையும், 200 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களையும், 200 முதுநிலைத் தமிழாசிரியர்களையும் புதிதாக ஏற்படுத்தப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நான் பேசும்போது, ஆளும் கட்சித் தரப்பில் பாராட்டிப் பேச இருக்கிறேன்., ஆனால் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் இதிலே புரட்சி இல்லை புதுமை இல்லை என்று பேச ஆரம்பிப்பார்கள். நான் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைக்கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, புரட்சி என்றால் என்ன, புதுமை என்றால் என்ன, அவர்கள் எதை புரட்சி என்று சொல்கிறார்கள், எதை புதுமை என்று சொல்கிறார்கள்? அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

[1978 மார்ச் 3]

திரு. க. சுப்பு : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, இன்னும் இந்த மானியத்தின்மீது எதிர்க்கட்சியினர் யாரும் பேசவே இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேற்றே பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : அவர் பேசும்போது பேசுவார்கள் என்று ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசியதற்கு என்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. ம. கண்ணன் : இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பேசும் போது நான் எதையும் புதுமையாகப் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேற்று பேசிய போது என்று சொல்லுங்கள், இந்த அடிப்படையிலே உங்கள் பேச்சு இருக்கட்டும்.

திரு. ம. கண்ணன் : கல்வி மானியத்தின்மீது பேசும் போது நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுவாக நாட்டில் கல்வியின் தரம் நாளுக்கு நாள் தாழ்ந்து கொண்டே போகிறது என்பது பரவலான கருத்தாகும். இதற்கான காரணம் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்கள்தான் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியரும் சரியாகக் கல்வி புகட்டுவதே கிடையாது. ஒழுங்காகப் பள்ளிக்குச் செல்வது கிடையாது. ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்குச் சென்று குழந்தைகளுக்குக் கல்வி போதிப்பது கிடையாது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்குச் சென்று கல்வி போதித்தால் கல்வியின் தரம் நாட்டில் எவ்வாறு குறைந்து போகும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய அரசின் மூலம் நம்முடைய கல்வி அதிகாரிகளுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பள்ளிக்கூடங்களில் ஒழுங்காகப் பாடம் நடைபெறுகிறதா, ஆசிரியர்கள் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்குச் செல்கிறார்களா என்பதை கல்வி அதிகாரிகள் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். ஒரு ஆய்வுக் குழுவினை அதிகாரிகள் மூலமாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் நல்ல அறிவாளிகளாக வருவார்கள் என்று பெற்றோர்கள் எதிர்பார்த்து அவர்களை பள்ளிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள்; ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணங்கள் ஈடேற முடியாமல் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் அந்தப் பெற்றோரின் எண்ணங்களை கெடுத்து விடுகிறார்கள். நான் மீண்டும் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களையே குறை கூற விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. ம. கண்ணன்]

என்னுடைய தொகுதியில் நிறைய ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. நான் ஒவ்வொரு முறையும் தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது, ஒவ்வொரு முறையும் பள்ளிகளுக்குச் செல்கிறபோது, அங்கே ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் வருவது இல்லை, ஒழுங்காக வருவது இல்லை என்பதைப் பார்த்து இருக்கிறேன். குறித்த நேரத்தில் பள்ளிக்கு ஆசிரியர்களே வருவது இல்லை. பிறகு எப்படி குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் சென்று ஒழுங்காகப் படிப்பார்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. தயவு செய்து இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அரசின் சார்பில் பள்ளிகளைக் கண்காணிக்க ஒரு ஆய்வுக் குழு அமைக்க வேண்டும். அப்படி ஆய்வுக் குழு அமைத்து பள்ளிகள் சரிவர நடக்கின்றனவா, குழந்தைகளுக்குப் பாடம் சரிவர கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறதா, ஆசிரியர்கள் சரிவர வருகிறார்களா, ஒழுங்காக வருகிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் பேசும் போது ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள், அது சரிதானா?

திரு. ம. கண்ணன் : பொதுவாக ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் வருவது இல்லை என்பதை நான் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், வட்டத்திலும், ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர்கள், துணை இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் இது பற்றி புகார் செய்யலாம். மொத்தமாக இப்படிச் சொல்லாமல், குறிப்பிட்ட இடத்தில் எங்காவது இருந்தால் தெரிவியுங்கள்.

திரு. ம. கண்ணன் : நான் இப்படிச் செய்து இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சில பள்ளிகளை நான் பார்வையிடச் சென்றபோது அங்கே ஆசிரியர்கள் இல்லாததை மாவட்ட கல்வி அலுவலருக்குத் தெரிவித்து, அந்தப் புகார் மீது அவர் சில ஆசிரியர்கள் மேல் நடவடிக்கை கூட எடுத்து இருக்கிறார். அந்த ஆசிரியர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து என் மேலேயே ஒரு புகார் பட்டியலை அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுடைய நிலை இப்படி இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மேலும் இந்த மானியத்தில், தொடக்கப் பள்ளியில் சேர்ந்து படிக்கும் மாணவர்கள், மாணவியர்கள் தொடர்ந்து படிக்காமல் இடையிலேயே நின்று விடும் நிலையை மாற்ற அரசு நடவடிக்கை

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. ம. கண்ணன்]

எடுத்து இருப்பதாக இந்த மானியக்கோரிக்கையில் தெரிவித்து இருக்கிறது. அதற்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தையும் ஆரம்பித்து, 1978-79-ம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ ஐந்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற நல்ல விவரத்தை இங்கே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள் அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தவறியவர்கள் பல முறை தேர்வு எழுதியும் தவறிவிட்டால், புகழக வகுப்பில் சேருவதற்கு மனுப் போட முடியாமல் இருந்த நிலைமையை மாற்றி, அவர்கள் தற்போது கல்லூரியில் சேர இயலும் என்று அரசு கொண்டு வந்து இருக்கும் திட்டம் மாணவர்களுக்கு இந்த அரசு நல்லதொரு வாய்ப்பை கல்லூரியில் படிக்க ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இருக்கிறது. பிரித்தும், பிரித்தும், மொத்தமாக எழுதியும் தேர்வு பெறக்கூடிய—ஒரு சில பாடங்களை எழுதி ஒரு தடவையும், வேறு சில பாடங்களை எழுதி ஒரு தடவையும்—தேர்வு பெறக்கூடிய மாணவர்கள் அவற்றை முடித்த உடன் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வழி வகுத்து இருப்பதை மாணவ சமுதாயத்தினர் பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தமிழகத்தில் புதிதாக பல்கலைக் கழகங்கள், திருச்சி, கோயமுத்தூர் போன்ற இடங்களில் ஆரம்பிக்க இருப்பதை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருப்பதை வரவேற்றுப் பேசக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இப்படி பல முக்கிய திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வாயிலாக வெளியிட்டுள்ள நம் முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

[முற்பகல் 10-50]

*திரு. பொ. விஜயராகவன் : துணைத் தலைவரவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விழைகிறேன்.

இந்த மானியத்தில் முதன் முதலாக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புவது 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்ற புதிய திட்டம் கல்வித் துறையினரால் சிறப்பாக வகுக்கப்பட்டு 1978-79 ஆம் ஆண்டில் நடைமுறைக்கு வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பாராட்டுக் குரியது என்றாலும் இன்றைக்கு 1978-79 ஆம் ஆண்டில் அது ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கிறபோது இன்னும்

1978 மார்ச் 3]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

எத்தனை பள்ளிகளுக்கு ஹையர் செகண்டரி தகுதி கொடுக்க வேண்டும், எத்தனைப் பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். சுமார் 200 பள்ளிகள்தான் ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது; மற்ற பள்ளிகள் அறிவிக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, 1978-79 ஆம் ஆண்டு இந்தக் கல்வித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டால் அதற்கான ஆயத்தங்கள் இன்றைக்கு அரசிடம் முடங்கி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு விஸ்ட் போட்டார்கள். இன்னொரு விஸ்ட் அரசிடம் முடங்கி இருக்கிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் சுமார் 3,000 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 3,000 பள்ளிகள் இருக்கிற இடத்தில் 4 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஒரு ஹையர் செகண்டரி பள்ளி என்று அளித்தால் கூட சுமார் 750 பள்ளிகள் வரும். இந்த 750 பள்ளிகளுக்காவது ஹையர் செகண்டரி தகுதி கொடுத்தால்தான் கிராமப்புற மக்களும் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்களும் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மூன்று கல்வி மாவட்டங்களும் ஒரு முதன்மை கல்வி அலுவலகமும் இருக்கின்றன. அங்கே இன்றைக்கு 9 பள்ளிகளுக்குத்தான் இந்த ஹையர் செகண்டரி தகுதி அளித்திருக்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் 45 பள்ளிகளுக்காவது இந்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இனிமேலாவது அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுமார் 58 சதவிகிதத்திற்கு மேல் கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில், கல்வி கற்கின்றவர்களின் விகிதாசாரம் அங்கே அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அதிகமான ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளை நடத்த அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, கருங்கல் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி, முஞ்சிறை அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி, கொல்லங்கோடு அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி, இரணியல் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி, கொட்டாரம் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி ஆகிய அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு உடனடியாக அனுமதி வழங்க வேண்டும்.

அதைப்போல வாவறை கத்தோலிக்க மிஷனரிகளால் நடத்தப்படும் பள்ளி, கொல்லங்கோடு கொல்லமட்டி, மத்திகோடு எல்.எம்.எஸ். பள்ளி, கிறிஸ்துகோவில் எல்.எம்.எஸ். பள்ளி, பள்ளியாடி தனியார் பள்ளி மற்றும் பல தனியார் பள்ளிகளுக்கும் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1978 மார்ச் 3]

அடுத்தபடியாக, ஹையர் செண்டரியைப் பொறுத்த வரையில் ஆங்கிலத்தைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு பயிலும் மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமென்றும், தமிழைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு பயிலும் மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்றும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதை மாற்றியமைத்து, ஆங்கிலத்தை பாடமொழியாகக் கொண்டிருந்தாலும், தமிழைப் பாடமொழியாகக் கொண்டிருந்தாலும் இருசாராரும் கட்டணம் இல்லாமல் படிக்கின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றை முக்கியமாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன் ; இந்த மாமன்றத்திலே பலரும் அதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பள்ளிக் கட்டடங்கள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பல பள்ளிக் கூட கட்டடங்கள் இடிந்துவிழக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, தேங்காய்ப்பட்டினம் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி, கிருஷ்ண விலாஸ் நடுநிலைப்பள்ளி, நல்லூர், ஆதங்கோடு அரசு நடுநிலைப்பள்ளி, புலியூசாலை அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி ஆகிய பள்ளிக் கட்டடங்கள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. பல பள்ளிகள் தற்காலிக கொட்டகைகளில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் நல்ல கட்டடம் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் பிரச்னை பெரும் பிரச்னையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. செக்ஸ்டரி கிரேடு ட்ரெயினிங் முடித்துக்கொண்டு பல ஆண்டுகாலமாக வேலை கிடைக்காமல், இன்றைக்கு அவர்கள் உச்ச வயது வரம்பையும் தாண்டிவிட்டார்கள்.

கடந்த ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் மாதத்தில் கல்வி அமைச்சரவர்கள் வானொலியில் பேசும்போது அரசின் கொள்கையாக ஆசிரியர்களுடைய வயது வரம்பை 35 ஆக உயர்த்துவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வயது வரம்பை உயர்த்தும் கொள்கையை அரசு அறிவித்திருப்பதால், அதைச் செயல்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும். வயது வரம்பைத் தாண்டிவிட்டதால் பலருக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தமிழ் ஆசிரியர்கள் பெருமளவில் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் சில இடங்களில் போராட்டங்கள் கூட வெடித்துக் கிளம்பக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு.பொ. விஜயராகவன்]

அப்படியிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையில், 35 வயது வரையில் வயது வரம்பை அரசு உயர்த்துகிற இந்த நேரத்தில், அதற்கான அறிவிப்புகள் வர நாட்கள் பிடிக்கும் என்ற காரணத்தால் இந்த வயதுவரம்பை இப்போது தாண்டியிருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து அவர்களை வேலையில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான வழிவகைகளை இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, பள்ளி ஆசிரியர்கள் பள்ளி சாரா கல்வி வகுப்புகளை நாள்தோறும் மாலையில் இரண்டு மணி நேரம் நடத்துகிறார்கள். இவர்களுக்கு இன்று சுமார் ரூ. 50 மதிப்பீட்டியம் கொடுக்கப் படுகிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த பள்ளி சாராக் கல்வித் திட்டத்திற்கு, வகுப்புகள் நடத்த இப்போது வேலையில்லாமல் இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் வேலையில்லாதிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு உதவி செய்கிற வகையில் அவர்களை அதில் ஈடுபடுத்தி அவர்களுக்கு இன்னும் சிறிது அதிகமாகச் சிறப்பு ஊதியம் அளித்து, அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை கிடைக்கும் வரையில் இதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு இன்று வேலையில்லாத நிலை மிக மோசமான ஒரு சூழ்நிலையில் இந்த அரசை இழுத்துச் செல்கிறது. அப்படியிருக்கிற இந்த நேரத்தில் பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்கள்—ஆசிரியர்கள் விகிதாசாத்தை மாற்றியமைத்து வேலை வாய்ப்பினை வழங்கும் ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று என்னிடம் சொன்னார்கள், கரூர் நகராட்சிக்கு உட்பட்ட நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு அந்த நகராட்சி மன்ற தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் பெயரைச் சூட்ட வேண்டும் என்று இந்த அரசுக்கு எழுதியனுப்பியும் அது இன்றையதினம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த நகராட்சி மன்றமே அப்படி பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டுள்ளது. எனவே, அந்தப் பகுதிமக்கள் விரும்புகிற காரணத்தால் அந்தப் பள்ளிக்கு தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்து, கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பிரச்னையை எடுத்துப்பார்க்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு அவர்களது வேலை பாதுகாப்பு பற்றி அஞ்சுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது 10+2+3 என்ற கல்விமுறை வந்ததன் காரணமாக கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தங்கள் வேலை போய்விடுமோ, தாங்கள் வேலை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அதுகுறித்து பரிசீலனை செய்து அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படாத விதத்தில் அவர்

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1978 மார்ச் 3]

களின் வேலைக்கு பாதுகாப்பு அளித்து அதற்கு இந்த அரசு உத்தரவாதம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் 10(எ)(1) என்று சொல்லப்படுகிற தற்காலிக கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு, அவர்கள் ஐந்து, ஆறு, ஏழு ஆண்டுகள் பணியாற்றியும் இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை, வேலையில் நிரந்தரமாக்குகிற வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த டியூட்டர், டெமாண்ட்ரேட்டர் பதவிகளில் உள்ள பட்ட மேற்படிப்பு பெற்றவர்களுக்கு பதவி உயர்வு அளிப்பது குறித்து இந்த அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து அதையும் செயலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், நூலக அலுவலர்கள் இவர்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற சம்பளத்தோடு ஆசிரியர்களுக்குள்ள எல்லாச் சலுகைகளும் இவர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று மாநிலம் முழுவதும் கல்லிகளில் பயின்று வருகிற கல்லூரி மாணவர்கள் பேரில் பல வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கிறதும் நிலையில் அவர்கள் வருகிற பரீட்சை எழுத ஒரு சுமுகமான சாத்தியப்பாடு இல்லாமல் அவர்கள் அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலை இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மார்த்தாண்டம் கிருத்துவக் கல்லூரி, நாகர்கோவில் ஸ்காட் கிரிஸ்டியன் கல்லூரி, இந்துக் கல்லூரி, ஆரல்வாய்மொழியிலுள்ள அறிஞர் அண்ணா கல்லூரி இவற்றிலுள்ள மாணவர்கள்மீது இன்று வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. தூத்துக்குடி வ.உ.சி. கல்லூரியிலும், மதுரையில் பல கல்லூரிகளிலும், சென்னை சட்டக்கல்லூரியிலும், பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் உள்ள மாணவர்கள் மீது இன்று வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வழக்குகளை, மனிதாபிமான கண்ணோட்டத்தோடு, பரீட்சைகள் நெருங்கி வருகிற காரணத்தால் அதைக் கருத்திற்கொண்டு, மாணவர்கள் சுமுகமாக பரீட்சை எழுத வகைசெய்கிற முறையில் அவர்கள்மீது தொடரப்பட்டுள்ள வழக்குகளை வாபஸ் பெற இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன்.

இன்று மைய நூலகங்களைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூலகம் வீதம் தற்போது 13 மாவட்ட மைய நூலகங்கள் உள்ளன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் இவற்றிற்கு

1978 மார்ச் 3]

[திரு. பொ விஜயராகவன்]

மட்டும் இத்திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படாத நிலையிருக்கிறது. எனவே, இதைக் கருத்திற் கொண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கும் இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி மைய நூலகங்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

கடைசியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கை அறிக்கையில் 31-வது பக்கத்தில் 'விளையாட்டுகள், உடற்பயிற்சிக் கல்வி முதலியன—' என்ற தலைப்பில் 2-வது பாராவில்— "மாநில விளையாட்டுக்குழுவும் மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுக்களும் மாணவர்களிடையே மட்டுமின்றி பொது மக்கள் இடையேயும் விளையாட்டுப் போட்டிகளையும், விளையாட்டுகளையும் நன்கு பரப்பிட பணி செய்து வருகின்றன. மாநில விளையாட்டுக் குழுவிற்கு 1975-76-ல் சுமார் ரூ. 12 இலட்சம் மட்டுமே மானியம் வழங்கப்பட்டது. 1977-78-ல் மானியத் தொகை ரூ. 16 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. கூடுதல் மானியத்தைக் கொண்டு கிராமங்களிலுள்ள மாணவர்களல்லாத இளைஞர்களிடையே விளையாட்டுப் போட்டிகளையும் உடற்பயிற்சியையும் தீவிரமாகப் பரப்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்..." என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இத் தருணத்தில் ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்மைப்போன்று இருக்கின்ற பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் விளையாட்டுத்துறைக்கு தனியாக அமைச்சகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதில் இளைஞர்களிடையும், மாணவர்களிடையும் விளையாட்டுத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பை அளிக்கின்ற திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் மாநில அரசு செயல்பட்டு வருகிறது. இங்கே சொல்லப் பட்டிருப்பதை எடுத்துக் கொண்டால் இதற்கு என்று கொடுக்கப்படும் பணம் எவ்வளவு என்று திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடவில்லை. 176 கோடி ரூபாய் என்று திட்டமிட்டிருக்கின்ற கல்வி மானியத்தில், ஒரு கோடி ரூபாயாவது இந்த விளையாட்டுத் துறையை உருவாக்குகின்ற வகையில் நிதி ஒதுக்கி மாநிலத்திலுள்ள இளைஞர்களையும் மாணவர்களை விளையாட்டுத் துறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, விளையாட்டு பயிற்சியாளர்களாக இருக்கின்றவர்கள் வேதனைக்குள்ளாவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. அவர்களையும் அரசு அலுவலர்களாகக் கருதி, அரசு அலுவலர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற எல்லாச் சலுகைகளையும் இவர்களுக்கும் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1978 மார்ச் 3]

*திரு. மீ. வின்சென்ட் : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1978-79-ம் ஆண்டு கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை பெற்றமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் நம்பிக்கையூட்டும், மக்கள் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நல்ல புதிய திட்டங்களை காண முடிகிறது என்பதை இந்தச் சபைக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலுள்ள புதிய திட்டங்களை எல்லாம் புதுமையான திட்டங்களாக அமைத்திருக்கின்றார்கள் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. ஒன்றும் வகுப்பு முதல் 3-ம் வகுப்பு வரை படிக்கின்ற மாணவர்கள் அவர்களுடைய தேர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவர்களை நிர்ணயிக்கக் கூடாது என்ற புதிய திட்டத்தை வகுத்து, மூன்றாம் வகுப்பு வரை தேர்வு என்று ஒன்று வேண்டியதில்லை என்ற புதுமையான திட்டம் ஒன்றினை இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

ரஷ்யா, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில் இதே போல், பிஞ்சு மனங்களைக் கொண்ட, பிஞ்சு உள்ளங்களைக் கொண்ட மாணவர்களை பயப்படுத்தக் கூடாது என்கின்ற நல்ல உணர்வில், ஒன்று முதல் 3-ம் வகுப்பு வரை தேர்வுகள் என்பது அங்கீகரிக்கப்படாமல் திறந்த உள்ளங்களுக்குச் சொந்தக் காரர்களாக ஆக்கப்பட்டு, பயமற்ற நிலையில் வாழ்க்கைப் பாதையில் தடைக்கல் தகர்க்கப்பட்டு கழக அரசும் இந்தப் புதுமையான திட்டத்தைத் தீட்டி தமிழகத்திற்குத்தந்திருக்கிறது. ஆதலால் அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த உள்ளம் கொண்ட கல்லூரி மாணவர்கள் அனைவரும், பிஞ்சு மாணவர்களுக்கு ஒன்றும் வகுப்பு முதல் மூன்றாம் வகுப்புவரை தேர்வு இல்லை என்பதைப்போல் எங்களுக்கும் தேர்வு வேண்டாம் என்ற நிலைக்கு வரமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையை நான் இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதுவரை பல்கலைக் கழகத்தின்கீழ் இயங்கி வந்த மெட்ரிக் குலேஷன் படிப்பு இருந்து வந்த பள்ளிகளை இனிமேல் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக தனியாக வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு தனியாக ஆய்வாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, இருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் 1,100 ஆசிரியர்கள் பலன் பெறுகிறார்கள். அரசு ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அனைத்து வசதிகளும் அவர்களுக்கும் இந்தப் பட்டுஜட் மூலம், இந்த மானியக் கோரிக்கை மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதோடு 'டீச்சர்ஸ் வெல்பேர் பன்ட்' மூலம் ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில், விவசாயக் கல்லூரியில், கால்நடை கல்லூரியில், பொறியியல் கல்லூரியில் படிக்கின்ற ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு ஆண்டு தோறும் 500 ரூபாய்

1978 மார்ச் 3] [திரு. மீ. வின்சென்ட்]

மானியம் அளிக்கின்ற முறையில், உதவித் தொகை 'டீச்சர்ஸ் வெல்பேர் பன்ட்' மூலம் இயக்குநர் அவர்கள் அளிப்பார்கள் என்ற செய்தியை இந்த அறிக்கை தந்திருக்கிறது.

ஆதலால் நாளைய உலகத்திற்கு வரவு கூறும் வெள்ளிப் புள்ளிகள் மாணவ மணிகளை உருவாக்குகின்ற புனிதப் பணியினைத் தான் ஆசிரியர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, ஆசிரியர்கள் கோரிக்கைகள் போடுவதும், தேர்வு எழுதுகின்ற நேரத்தில் தங்கள் பணிகளை முடக்கி விடுவதற்காகத் தயாராகி விடக் கூடாது. அதன்மூலம் தங்களுடைய புனிதம் பணிகளுக்கு அவர்கள் களங்கம் கற்பிப்பதாகும் என்ற செய்தியை நான் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அனைத்திந்திய அண்ணை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கைகளை அவர்கள் கோரித்தான் வேண்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதல்ல, அவர்கள் கோரிக்கைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாட பளு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மூலம் ஆசிரியர்களுக்கு தங்களுடைய வேலைப் பளு குறைகிறது. 1-முதல் 5-ஆம் வகுப்பு வரை புதிய கணிதம் எடுக்கப்படுகிறது. இவைகளின் மூலம் கிடைக்கின்ற நேரத்தை ஆசிரியர்கள் பயனுள்ள காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமே தவிர, அதைக் கோரிக்கைகளுக்காகவும், முறையீடுகளுக்காகவும், போராட்டங்களுக்காகவும், தங்களுடைய நேரத்தை ஒதுக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1,400 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாக இந்த மானிய கோரிக்கை தகவல் தருகிறது. 1,000 செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு, 1,000 பேருக்கு புதிதாக வேலையளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், செகண்டரி கிரேடு அன்-எம்ப்ளாய்டு டிரெயினிங் டீச்சர்ஸ் ஏஜ் எக்ஸ்செம்ஷனுக்காக 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 39 பேர்கள் குமரி மாவட்டத்திலிருந்து அவர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைக் கேட்டதற்குப் பிறகும், அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குத் தேவையான பதிலைச் சாதகமாகத் தந்ததற்குப் பிறகும், அதிகாரிகள் முடக்கிப் போட்டிருப்பது நாளுக்கு நாள் வேதனை தருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த ஏஜ் எக்ஸ்செம்ஷனை அவர்களுக்கு வழங்குவதோடு, ஆயிரம் செகண்டரி கிரேடு டீச்சர்களுக்கு புதிய வேலை கொடுப்பதால், வேலையிழந்து, வாழ்விழந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டிருக்கும் இந்த நல்ல உள்ளங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த அரசிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. 10 பிளஸ் 2 வந்துவிட்ட காரணத்தால், பிளஸ் 2க்கு எம். ஏ. எம். எஸ். ஸி., ஆசிரியர்கள் பாடம் கற்பிக்க

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. மீ. வினசென்ட்]

இருக்கிறார்கள். 1 முதல் 8 ஆம் வகுப்பு வரை உள்ள வகுப்புகளுக்கு செகண்டரி கிரேடு டீச்சர்ஸ் பாடம் எடுக்கிறார்கள். பி.ஏ. படித்து விட்டு இருப்பவர் 9 முதல் பத்துவரை பாடம் எடுக்க முடியும். வேலையில்லாமல் காத்திருக்கும் இந்த பி.ஏ. டீச்சர்ஸ்களுக்கு இன்றைக்கு தங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் அவர்கள் வாழ்வில் வீசக்கூடிய ஒளி அணைந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால், அவர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு டீச்சர்ஸ்களுக்குக் கொடுக்கின்ற ஊதியத்திலே வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கின்ற காரணத்தினால், 6 ஆம் வகுப்பு முதல் 10 ஆம் வகுப்பு வரை இப்படிப்பட்ட களை வேலை செய்வதற்கு எடுத்து, அவர்களுக்கு வேலை அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய ஒரு புதிய கல்வி முறை 10 பிளஸ் 2. இது பாராட்டுவதற்கு உரிய மனோபாவம் படைத்த அனைத்துக் கட்சியினரும் பாராட்டிவிட்டார்கள். 30 ஆண்டுக் காலமாக கல்வி முறை நாட்டில் மாற்றப்பட வேண்டும். கல்வி முறை சீரமைக்கப்பட வேண்டும், எம்.ஏ. படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருப்பதால், நிலைமை மாற வேண்டும். தொழிலாளர்கள் அடிப்படையில் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட நம்பிக்கையில் ஒரு திட்டம் காண வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணம் நம் அனைவருக்கும் உரியது. இது 30 ஆண்டுக் காலமாக இருந்து வருகிற ஒன்று.

இன்று தொழில் நுட்பத் துறையின் துணையோடு 10 பிளஸ் 2 வாக இது உருவெடுத்திருக்கிறது. இந்த 10 பிளஸ் 2 எந்த அடிப்படையில் அமுலாக்கப்படுகிறது என்பதை மத்திய அரசு, அரியானா கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும், அரியானா கல்வி செயலாளர் அவர்களையும் இங்கே அனுப்பி 10 பிளஸ் 2 திட்டம் எப்படி இங்கே அமுலாக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிந்து சென்று, அப்படி அமுல்படுத்தப்படுகின்ற இந்தத் திட்டத்தை இங்கே பாராட்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆதலால் நம் தமிழகத்தின் கல்வித் துறை இன்று மற்ற மாநிலங்களுக்கு அறிவுறுத்தும் வகையில் சீராக நடைபெறுகிறது என்பதை நான் இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

ஒரு முக்கியமான செய்தியை இதுவரையிலும் இல்லாத நிலையில் நம்முடைய கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள் என்பதால் நான் அவர்களைப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1976 ஆம் ஆண்டு வரை கல்வி வளர்ச்சிக்காக இரண்டாயிரம் ரேடியோக்கள்தான் பள்ளிகளில் இருந்து வந்தன. அத்தனை பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும் தங்களது பணத்திலே ரேடியோக்களை வாங்கி மாணவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்காக

1978 மார்ச் 3]

திரு. மீ. வீன்சென்ட்

அதைத் துணைப்படுத்தினார்கள். ஆனால் இப்போது ஒன்றரை ஆண்டு காலத்தில் இரண்டாயிரமாக இருந்த ரேடியோக்களின் எண்ணிக்கை 30,000 என்ற அளவுக்கு உருவெடுத்து இன்று 30,000 பள்ளிகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சிக் காக இயக்குநரைப் பாராட்டுகிறேன். குமரி மாவட்டம் ஒரு எஜுகேஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஆக இருக்கிறது. ஆதவால் அங்கே கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒரு வானொலி நிலையத்தை அமைத் துத் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மார்த்தாண்டம் கிறித்தவக் கல்லூரி மாணவர்கள் மேல் வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்கு உண்மை அல்ல என்ற நிலையில் ஆசிரியர்களே கூட்டங்களைப் போட்டு எடுத்துச் சொல்லுகிற காரணத்தால்—அரசு போலீஸ் அதிகாரி களை நம்பித்தான் ஆக வேண்டுமென்று சொன்னாலும், அரசுக்குப் போலீஸ் அதிகாரிகள் தவறான தகவலைத் தருவதாக குமரி மாவட்டத்தில் இந்த மாணவர்கள் பிரச்சினையில் பேசப்படு வதால், அதில் ஆக்கபூர்வமான வழிகளை அரசு விசாரணை மூலம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. நாற்றுக்கணக்கால் ஆசிரியர் கள் பென்ஷன் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். குமரி மாவட்டத் தில், மாண்டவர்கள் போக 150 பேர் 10 ஆண்டு, 20 ஆண்டு காலமாகப் பென்ஷன் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர் களுடைய செர்வீஸ் ரிஜிஸ்டர்கள் அரசுத் தாப்பில் காணப் படவில்லை என்ற நிலையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சி.இ.ஓ., பென்ஷன் சேங்க்ஷன் பண்ணியும், பண்ண முடியாது என்று அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரல் கூறுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் நிதி செக்ஷனும், கல்வி செக்ஷனும் அருள் கூர்ந்து சர்வீஸ் ரிஜிஸ்டர் இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஜி.ஓ. போட் முன்வர வேண்டும். தலை வெளுத்து, களை இழந்து, பல் விழுந்து, குரல் இழந்து நிற்கும் அந்தத் தாத்தாக்களுக்கு பென்ஷன் வழங்குவதற்கு அரசு உறு துணை புரிய வேண்டுமென்று கேட்டு, நன்றிசொல்லி அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செ. சிவசாமி: மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர் களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கு கல்விக்காக 176 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல; தொழில் நுட்பக் கல்வி, பொதுக் கல்விக்கு செலவழிக்கப்படும் 11 கோடியையும் சேர்த்துக் கொண்டால் மொத்தம் 187 கோடி ரூபாய் இந்த மாநிலத்தில் கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு புதிய கல்வித் திட்டத்தை 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 கல்வித் திட்டத் திற்காக நான்கு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் புதிதாக 400 உயர் நிலைப் பள்ளி கட்டடங்களைக் கட்டுவது, ஆசிரியர்கள், இடை நிலை ஆசிரியர்

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. சிவசாமி]

களுக்குப் புதிதாக ஆயிரம் பேருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பது, 200 தமிழாசிரியர்களைப் போடுவது, 200 உடல்பயிற்சி ஆசிரியர்களைக் கொண்டு வருவது போன்றவை வரவேற்க வேண்டிய அம்சங்கள் ஆகும். ஆனால் இவற்றை அமல் நடத்துவதில் சிக்கல் இருக்கிறது. நான் இந்த மன்றத்தில் கல்வி சம்பந்தமான ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு ஏழு மாதங்கள் ஆகின்றன. இன்று வரை பதில் கொடுக்காத நிலைமை இருப்பது மிகமிக வருந்தத்தக்கது.

அதுமட்டுமல்ல, மாநிலத்திலே ஏ பிரிவு, பி பிரிவு என்று இரண்டாக ஆக்கி நீண்ட நாட்களாக ஆசிரியர்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த ஏ பிரிவையும் ஒன்றாக ஆக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இதுவரை அது செய்யப்படவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு பத்திரிகைமேல் பார்த்தால் அதற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சீக்கிரத்திலேயே ஏ பிரிவையும் பி பிரிவையும் ஒரே பிரிவாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடச் கட்டடங்களைச் சீர்செய்வதற்கு 1.54 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட கட்டடங்கள் இன்னும் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. கோவிந்தமங்களம் என்ற இடத்தில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளியில், அது புயலால் பாதிக்கப்பட்டு இடியும் நிலையிலிருந்தாலும் அங்கே 30 கிராமங்களிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வந்து படிக்கிற நிலைமை இருப்பதாலும், அதை ரிப்பேர் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள், அதை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில இடங்களில் இன்னும் புனியமரங்களின் அடியில் வகுப்புகள் நடத்தப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்கள் இங்கே கொண்டுவரப்படுகிற நேரத்திலே சில சிக்கல்களையும் சங்கடங்களையும் நாங்கள் அரசுக்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

இந்தப் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் இங்கே இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. 1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அந்தச் சம்பள விகிதம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், அது கொடுக்கப்படவில்லை, சம்பளத்தையும் டி. ஏ. யையும் இணைத்தால் கூட அந்தச் சம்பளம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கேரளத்தில் யு. ஜி. சி. சொன்ன விகிதத்தில் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளங்கள் வழங்கப்படுகின்றன, அதற்குமேல் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்காக தனி கமிஷன் போட வேண்டுமென்று நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் என்றால் இப்போதும் சொல்கிறேன், அவர்களுக்காக போடப்படுகிற கமிஷன் சொல்கிற பரிந்துரைகள் அனைத்தையும் மாற்றம் இல்லாமல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. சிவசாமி]

அது மட்டுமல்ல, லெக்சரர்களுக்கும், டியூடர்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஹெட் ஆப் தி டிபார்ட்மெண்டிற்கு சிறப்பு அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

20:1 என்ற முறையைக் கொண்டுவந்து கல்வி புகட்டவேண்டும். இதைப் பற்றி நாங்கள் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். இது வரையில் அது அமல் நடத்தப்படவில்லை. 20:1 என்ற முறையை எல்லா மட்டங்களிலேயும் அமல் நடத்த வேண்டும். பட்டப் படிப்பிற்கு அரசு கல்லூரிகளில் 20 நபர்களுக்குக் குறைவாக இருந்தாலும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது, ஆனால் அதுவே தனியார் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. அராபிக், பெர்ஷியன், உருது, சான்ஸ்கிரிட் போன்ற வகுப்புகளில் இரண்டு பேர்களை இருந்தாலும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், 12-வது பிரிவிலே தமிழ் படிக்கக்கூடிய வகுப்பிலே மாணவர்கள் குறைவாக அப்படி இருந்தால் மானியம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. 20 பேர்களுக்கு ஒருவர் குறைந்து 19 பேர்கள் இருந்தால் கூட கொடுக்கப்படுவதில்லை, ஆகவே அவைகளுக்கு மானியம் வழங்கப் படுவேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் போலவே கல்லூரிகளிலும் நேரடியாகச் சம்பளம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சில இடங்களிலே கமிஷன் வாங்கப்படுகிறது, சில இடங்களிலே கடுமையாக வசூலிக்கப்படுகிறது. கல்வி ஸ்தாபனங்களிலே லஞ்சம் தாண்டவமாகிறது. கிழக்கு முகவையிலே ஒரு ஹைஸ்கூலிலே ஒரு இடம் காலியாக இருந்தது, அந்த காலியான இடத்திற்கு ஒருவர் மனுப்போட்டார், கிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரம் கொடுங்கள் என்று கேட்டு அவரும் 2 ஆயிரம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக வந்து, ஆனால் மறைமுகமாக அதற்கு முன்னாலேயே இன்னொருவர் 2,500 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்கிற நிலைமையிலே இன்றைக்குத் தனியார் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் கல்வி ஸ்தாபனங்களை அரசாங்கமே எடுத்து நேரடியாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் கூட இன்றைக்குப் பல தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியிலே ஒரு பகுதியிலே கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆசிரியருக்கு 3 ஆயிரம் வாங்கிக் கொண்டு ஆசிரியர்களைப் போடுகிறார்கள். 3 ஆசிரியர்களுக்கு 9,000 வாங்கிக் கொண்டு அப்பாயின்ட்மெண்ட் ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-20]

இதை நான் சொல்லவில்லை. அங்கேயுள்ள அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைப்பாளர்களே என்னிடத்தில், இப்படிக் கொடுமைகள் அந்தப் பகுதியில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள்.

[1978 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: உறுப்பினரவர்கள் விளக்க
மாக அதைப்பற்றி எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. செ. சிவசாமி: நான் நிச்சயமாக எழுதிக் கொடுக்கி
றேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமை
களெல்லாம் கல்வித்துறையில் விளையாடப்படுகிறது. இந்த
நிலைமைகள் மாற வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

ஏனென்றால் இங்கேயிருக்கின்ற அரசு முற்போக்கான அரசு,
முற்போக்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்ற அரசு, ஏறத்தாழ
175 கோடி ரூபாய் கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இப்படி
யெல்லாம் செலவழிப்பதிலே இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடந்து
கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஒன்றும் தேதி ஒவ்வொரு உபாத்தி
யாயிருக்கும் செக் மூலம் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டும். அவர்
களுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது. சாதாரண கிராமங்களாக
இருந்தாலும் கூடப் பரவாயில்லை, ஆனால் பெரிய டவுன்களில்
உபாத்தியாயர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட
வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும்
ஜாதியின் பெயராலே ஹைஸ்கூல்களும், கல்லூரிகளும், இன்னும்
பல கல்வி ஸ்தாபனங்களும் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட
கல்வி ஸ்தாபனங்களில் உள்ள அத்தனை பெயர்களையும் ஒழிக்க
வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் மாணவர்களுக்கும், தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் உரிய
அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு நம் மாநிலத்
தில் உள்ள நிலைமை என்னவென்றால், தமிழ் கற்கக் கூடிய
மாணவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தமிழ் வகுப்பு எடுக்கக்
கூடிய உபாத்தியாயர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கு
இரண்டாம் தர அந்தஸ்துதான் இருக்கிறது. அதை மாற்றி
அவர்களுக்கு முதல் தர அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்கள் கிட்டத்தட்ட 85 இலட்சம்
பேர்கள் இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் 150
ரூபாய் முதல் 200 ரூபாய் வரையில் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு
இருக்கிறார்கள். இந்த ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களைப் படிப்படி
யாக செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று
பல முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசும் அதை ஏற்றுக்
கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றுவரையில் அதற்கான
அடிப்படை முயற்சி செய்யப்படவில்லை என்பதை நான்
தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. சிவசாமி]

அதுமட்டுமல்ல, அரசு ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும், அவர்களது குழந்தைகளுக்கும் அரசு மருத்துவம் செய்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்துகள் போன்றவற்றில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும், ஆசியர்களின் குழந்தைகளுக்கும் மருத்துவம் மறுக்கப்படுகிறது. நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். மீண்டும் இதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்களின் குழந்தைகள் தங்கிப் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரம் மிகவும் கீழான நிலையில் இருக்கிறது. அந்தக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். ஏனென்றால், பஞ்சாயத்து பள்ளிகளிலே படிக்கப்போகும் குழந்தைகள் யார் என்றால், 100-க்கு 99 பேர்கள் கிராமாந்திரப் பகுதியிலுள்ள குழந்தைகளாகும். அந்தக் குழந்தைகளின் கல்வித் தரம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் அங்கே படித்து விட்டு ஹைஸ்கூல்களுக்கோ அல்லது கல்லூரிகளுக்கோ வரும்பொழுது ஒன்றுமே தெரியாமல் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நகரங்களிலே இருக்கின்ற குழந்தைகளின் அந்தஸ்திற்கு ஏற்ப அந்தக் குழந்தைகளின் அந்தஸ்தையும் உயர்த்த வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளின் கல்வித் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பரமக்குடியில் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று கொண்டுவர வேண்டும். அது கிட்டத்தட்ட 60,000 ஜனங்கள் கொண்ட மிகப் பெரிய நகரம். அந்த நகரத்தில் கல்லூரி கிடையாது. பக்கத்தில் 25 மைல், 30 மைல்களுக்கு மத்தியில் பெண்களுக்கு என்று தனியாகக் கல்லூரி கிடையாது. ஆகவே, மிகப் பெரிய முனிசிபாலிட்டியான அந்த நகரத்தில் கல்லூரி கொண்டு வர அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விளையாட்டிற்காக ஓரளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்க வேண்டிய அம்சமாகும். ஆனால் விளையாட்டுகளில் இன்றைக்கு சர்வதேசப் போட்டிகளிலே கலந்து கொள்ளும் அளவில் ஆரம்ப அஸ்திவாரம் போடப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உலகத்திலே ஜெர்மனியும் சோவியத் ரஷ்யாவும் இந்த வகையில் முன்னணியில் நிற்கிறது. நாம் ஏன் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சிந்தனை செய்து பார்த்து, நாம் அந்த வகையில் முன் அடி எடுத்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, டெஸ்டிபியூஷன் சர்ட்டிபிகேட் என்று ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் அந்த சர்ட்டிபிகேட்டிற்கான வருமான அளவு கிட்டத்தட்ட 300 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. சிவசாமி]

இந்த சர்ட்டிபிகேட்டை தாசில்தாரிடம் கேட்கும் நேரத்தில் நான் பொய் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார். காரணம் என்னவென்று கேட்டால், ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் வருமானம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 365 நாட்களுக்கும் 365 ரூபாய் வருமானம் வரும், அப்படியிருக்கும்பொழுது 300 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் என்று எப்படி சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க முடியும், எப்பொழுதோ பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்தில் இந்த முறை இருந்தது, இந்த முறையை மாற்ற வேண்டும், சட்ட சபையில் சொல்லி, அந்தச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யாமல், எங்களிடத்தில் சர்ட்டிபிகேட் கேட்பதால் நாங்கள் பொய் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த டெஸ்ட்டிபிகேட்டின் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கான வருமான வரம்பை அதிகமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இளையாங்குடி கல்லூரியில் வேலை நிறுத்தம் தொடர்ச்சியாக 5 நாட்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகள், பெரிய பிரதானமான கோரிக்கைகள் அல்ல. மூன்றே மூன்றுதான் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள்.

ஒன்று, பரமக்குடிக்குப் பஸ் விட வேண்டுமென்பது. பரமக்குடியிலிருந்து இளையாங்குடிக்குக் கிட்டத்தட்ட 120 பையன்கள் வந்து படிக்கிறார்கள். அவர்கள் வருவதற்கும் திரும்பிப் போவதற்கும் பஸ்கள் விட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதை ஒத்துக் கொள்கிறது. நாங்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்து பேசி முடிவெடுத்து, பஸ் விட வேண்டுமென்று சொன்னோம். இப்பொழுது பஸ்ஸை ஒழுங்காக விடாததாலே மீண்டும் தொந்தரவு வருகிறது. அடுத்தது, பஸ் பாஸ்ஸும் கேட்கிறார்கள். மூன்றாவது, அந்த ரோடு ரிப்பேர் ஆகியிருக்கிறது. அதைச் சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்த மூன்றையும் ஏற்றுக் கொண்டால், நிச்சயமாக அந்தக் கல்லூரி முடிக் கிடக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

கடைசியாக, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, திருப்பத்தூரில் ஒரு ஹைஸ்கூல் கட்டுவதாக ஏற்கனவே, குறிப்பாகச் சொல்லப் பட்டது. அதை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய கூத்தகுடி நண்பர் தெரிவித்துவிட்டுச் சென்றார். அவர் நேரடியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று என்னிடம் சொல்லி விட்டுச் சென்றார். அந்த ஹைஸ்கூல் ஒட்டைக் குடிசை மாதிரி இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் பிரித்துச் சீரான கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 31

திரு. சி. ராமநாதன் : சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையின்பேரில் ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற முற்படுகிறேன்.

‘ எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
 கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு ’

என்ற வள்ளுவன் வாக்குக்கொப்ப, வாட்கின்ற உயிர்களுக்குக் கல்வி முக்கியம் என்று வலியுறுத்தி, அதை வரவேற்று, நம்முடைய அரசு கல்வியைக் கிராமப்புறங்களிலே, தமிழகத்திலே, நல்ல முறையிலே பரப்புவதற்காகக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 176 கோடி ஒதுக்கி கல்வியைப் பரப்ப முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதற்கு, உண்மையிலே கல்வி அமைச்சருக்கு என்னுடைய மிகுந்த பாராட்டு தலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, நிதிநிலை அறிக்கையிலே பணத்தை அதிகமாக ஒதுக்கி இருக்கிறீர்களே ஒழிய, வேறென்ன என்று சொன்ன மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பார்த்த பிறகாகிலும் கொஞ்சம் நிம்மதி இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1978-79 ஆம் ஆண்டிலே, 1,000 இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர் பதவிகளும் (உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் சேர்த்து) 200 உடற் பயிற்சி ஆசிரியர் பதவிகளும் ; உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 200 முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர் பதவிகளும் கொடுப்பதாக, அதாவது, 1,400 ஆசிரியர்களுக்கு வாய்ப்பளிப்பதாக அறிவித்துள்ளதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது:

அடுத்து, முதல் வகுப்பில் சேரும் மாணவர்களுள் 58 சதவீதத் தினரே 5-ஆம் வகுப்புவரைத் தொடர்ந்து படிக்கின்றனர் என்றும் மீதி 42 சதவீதத்தினரும் இடையிலேயே பள்ளியைவிட்டு நின்று விடுகின்றனர் என்றும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. ஏனென்றால், ஒரு குறையைக் கண்டு பிடித்து விட்ட பிறகு, அதை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்பதிலே எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை ஏற்பட இடம் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11.30]

அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால் நகர்ப்புறங்களில் படிக்கும் மாணவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு இருக்கலாம். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே மாணவர்களின் எண்ணிக்கைத் தான் குறையும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏன்

[1978, மார்ச் 3]

[திரு சி. ராமநாதன்]

என்றால், கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மாணவர்கள், படிக்க வசதியற்ற நிலையிலே அவர்கள் பெற்றோர்கள் குடும்ப நிதிநிலை காரணமாக அவர்களைத் தங்கள் தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு பெரும்பாலும் முயற்சிக்க வேண்டும் என்றும், சீரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து எஸ்.எஸ்.எல்.சி., ஈ.எஸ்.எல்.சி., ஓ.எஸ்.எல்.சி., மெட்ரிகுலேஷன் ஆகிய தேர்வுகளில் இதுவரை எழுதியவர்களுக்கு, தங்களுடைய பாடப் பிரிவுகளிலே ஒன்றிரண்டை விட்டுவிட்டால், அவர்கள் திரும்ப மேற்படிப்புக்கு சேருவதற்கு பூரா பிரிவுகளையும் எழுத வேண்டும் என்று இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றி இப்போது இடையிலே ஒன்றிரண்டு விட்டுவிட்டாலும் தனித்தனியாக எழுதித் தேர்வுபெற்று, மேல் வகுப்பில் சேரலாம் என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இது கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, விவேகம் அற்ற மக்களுக்கு, பாமர மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் அளிப்பது போன்ற நிலைமை உருவாகும் என்பதை உண்மையிலேயே பாராட்டி, அப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்த தமிழக அரசுக்குப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பரங்கிமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள 50 கிராமங்களில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளின் மூலம், கல்வி மூலம் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கான ஒருங்கிணைத் திட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, மாநில கல்வி ஆராய்ச்சி வளர்ச்சிக் குழு செயல்படுத்தி வருகிறது. இதில் பெற்றோர்களும், பள்ளியைவிட்டு நின்று விட்ட சிறுவர்களும் சுயமாக வேலை செய்து ஓரளவு சம்பாதிக்க வகை செய்யும் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லிக் கொள்வது, மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மற்ற கிராமப்புறங்களிலேயும் ஏற்படுத்தி அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டில் விளையாட்டுகளையும், உடற்பயிற்சியையும் பேணி வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் அவர்களுக்கு ஆதரவும் பாராட்டும் அளித்திட அரசு முன்வந்ததன் மூலம், தலைசிறந்த விளையாட்டு வீரர்களுக்கு, வயது முதிர்ந்த பிறகு, அவர்களுடைய மாத வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு மாதம் 150 ரூபாய்க்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு உதவியாக மாதம் ரூபாய் 75 கொடுப்பது உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு ஆர்வத்தையும் உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்தும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. சி. ராமநாதன்]

மேலும், திருச்சியிலும், கோவையிலும் தனித்தனியாக பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்படுத்தவிருப்பதுபற்றி அரசு எடுத்துள்ள முயற்சி உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க ஒன்று.

தமிழை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு, பி.யு.சி., பி.ஏ. பி.எஸ்.ஸி. இவைகளைப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை ரூ. 50—ரூ. 150 கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அவை பணமாகக் கொடுக்கப்படாமல், அவர்களுக்குப் புத்தக மாகவும், குறிப்புப் புத்தகங்களாகவும், எழுதுபொருள் என்றும் இப்படி கொடுக்கப்பட்டு வந்த நிலையை மாற்றி, அவர்களுக்குப் பணமாகக் கொடுக்க முன் வந்தது, உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு உதவிகரமான நிலையை ஏற்படுத்தும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வறுமையில் வாடும் ஏறத்தாழ 500 கலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் ரூ. 75 வீதம் 3 ஆண்டு காலத்திற்கு வழங்கப்படும். ஓய்வூதியம் பெறும் கலைஞர்கள் வறுமை நிலைமலே தொடர்ந்தால் மீண்டும் மூன்று ஆண்டு, மூன்று ஆண்டாக புதுப்பிக்கப்படும். அவ்வாறு ஓய்வூதியம் பெறும் கலைஞர் இறந்து விட்டால் அவரது மனைவிக்கும் அவர் நிதிநிலையை பொருத்து இறக்கும் வரை வழங்கப்படும் என்று சொல்வது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விருத்தாசலம் தொகுதியில் முகாசபரூர், இருப்பு, முதுகை ஆகிய கிராமங்களில் உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. மாணவ, மாணவியர் மரத்தின் கீழும், திடலிலும் படிக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த இடங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விருத்தாசலத்தில் ஒரு பெண்கள் பாலிடெக்னிக் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொளஞ்சியப்பர் கல்லூரிக்கு பி.எஸ்.ஸி., வேதியல், தாவர இயல், விலங்கியல், முதுகலைத் தமிழ் (எம்.ஏ), முதுகலை வரலாறு (எம்.ஏ), முதுகலை வணிகவியல் (எம்.காம்) இவைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் படிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். மீதியுள்ள விவரங்களை இன்னொரு நாள் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1978-79-ம் ஆண்டின் கல்வி மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் இந்த அவையில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கல்விக்காக ரூ. 176 கோடி ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தாலும், தரமான

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

கல்விக்காக சில முறையான திட்டங்களை நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன், காணவில்லை. என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர் நேற்றையதினம் பேசிய அண்ணன் இளங்கோவன் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், பாண்டிச்சேரியில் இருக்கும் அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசு 4-வது வகுப்புக்கு வைத்துள்ள பாடப்புத்தகத்தில் இருக்கும் பாடல் ஒன்றைப் பாடிக்காண்பித்து, அந்த மாநிலத்தில் அவர்களின் கல்வித் திட்டம் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை விளக்கினார்கள். அதற்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில் இங்கே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் லாவணி போல் பதில் பாட்டு பாடினார்கள். ஆனால் நான் என்ன கூறுகிறேன் என்றால், பாட திட்டத்தை மட்டுமல்ல, இந்த மாமன்றத்தின் தரத்தை தாழ்த்த அவர்கள் அப்படிச் செய்கிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு ஏற்படுகிறது.

இன்றையதினம் ரூ. 176 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சீராக, நல்ல தரமான கல்வித் திட்டம் இந்த ஆண்டில் அமல் நடத்தப்படுவதற்கான திட்டங்கள் எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை. நான் இங்கே குறிப்பாகக் கூற விரும்புவது எல்லாம் ஆரம்பக் கல்வி எந்த அளவிற்குச் செம்மையாக இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குத் தான் ஒவ்வொரு மாணவனின் உயர்நிலைக்கல்வி அமைய முடியும். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஆரம்பக் கல்வி பாடப்புத்தகங்களில் தந்த பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியவர்களின் புகுத்தறிவுக் கட்டுரைகளையும் பாடநூலில் இடம்பெறச் செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. எனவே வருகின்ற ஆண்டில் அந்த பாடநூல் நிறுவனம், அந்த டெக்ஸ்ட் புக் சொசைடி, பேரறிஞர் அண்ணாவின் கட்டுரைகளையும், பெரியாரின் கட்டுரைகளையும் அந்தப் பாட நூல்களில் இடம்பெறச் செய்யும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பாடநூல்களை விற்பனை செய்கிறபோது, தனிப்பட்டவர்களை ஏஜென்டுகளாக நியமித்து அவர்கள் மூலம் விற்பனை செய்வதால் குறித்த காலத்தில் மாணவர்களுக்குப் பாடப்புத்தகம் கிடைப்பது இல்லை. எனவே அவற்றை யெல்லாம் அந்தந்தப் பள்ளி மூலமாக மாணவர்களுக்கு விற்கும் முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. வருகின்ற ஆண்டில் அந்தப் பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களை ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் விற்க ஆரம்பித்தால் அது மாணவர்களுக்குச் சரியான நேரத்தில் கிடைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எலிமென்டரி எஜுகேஷனைப் பொறுத்தவரையில், ஜப்பான் போன்ற முன்னேறியுள்ள நாடுகளில், பி.எச்.டி., முதுகலை பட்டம் பெற்றவர்கள், எம்.எஸ்.ஸி. பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படுவதாக நான் அறிகிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

அதேபோன்று நம் நாட்டிலும் ஆரம்பக் கல்விக் கூடங்களில் முதுகலை பட்டம் பெற்றவர்களை நியமித்தால், துவக்கக் கல்வி சிறந்த முறையில் அமையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

மேலும் நம் தமிழ்நாட்டில் சில தனிப்பட்ட நர்சரி பள்ளிகள் மிகவும் நடைபெறுகின்றன. அந்த பள்ளிகளைக்கூட அரசு அங்கீகரிக்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து.

மேலும் ஊராட்சி ஒன்றிய பள்ளிகளுக்கு ஏராளமான சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளில்—சில ஒன்றியங்களிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு மட்டும் பாலர்வாடி அனுமதித்து, பாலர்வாடி ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆசிரியர்களுக்கு சரியான ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் குறைந்தபட்சம் இளநிலை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியமாவது வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆயாக்களுக்கு ஒன்றியத்தின் பொது நிதியிலிருந்து நிதிக்கு ஏற்ப ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. அதைமாற்றி, ஆயாக்களுக்கும் அரசே குறைந்தபட்சம் 150 ரூபாயாவது வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் வாட்ச்மேன், தோட்டக் காரர்களுக்கு விடுப்புச் சலுகை போன்றவைகள் கிடையாது. அவர்களுக்கும் விடுப்புச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் அரிசன நல இலாகாவிரால் நிர்வாகம் செய்யப்படுகிற பள்ளிகளில்—அங்குள்ள பள்ளிகளுக்கு மட்டும் மாணவர்களின் விகிதம் 40 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற பள்ளிகளில் ஒரு ஆசிரியருக்கு 25 மாணவர்கள் என்று இருப்பதை அரிசன நல பள்ளிகளுக்கு மட்டும் ஒரு ஆசிரியருக்கு 40 மாணவர்கள் என்று இருக்கிறது. இதை மாற்றி மற்றப் பள்ளிகளைப்போல ஒரு ஆசிரியருக்கு 25 மாணவர்கள் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் அரிசன நல இலாக்கா ஆசிரியர்களுக்கு டிராப்ட் மூலம் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. மாவட்ட கல்வி அதிகாரியிடமிருந்து டிராப்ட் வந்து அவர்கள் சம்பளம் வாங்குவதற்கு 4, 5 நாட்கள் அதாவது முதல் தேதியில் சம்பளம் வாங்க முடியாமல், 4 அல்லது 5-ந் தேதிதான் சம்பளம் வாங்க முடிகிறது. ஆகவே, தாசில்தார் மூலம் டிராப்டை மாற்றி முதல் தேதியே சம்பளம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. இராமலங்கம்]

மேலும் அரிசன இலாகா நிர்வகிக்கும் பள்ளிகளில் சுமார் ஆறு மாதத்திற்கு மேலாக 27 முதுநிலை ஆசிரியர் பதவிகள் காலியாக இருக்கின்றன. அதைப்போல 90 இளநிலை ஆசிரியர் பதவிகளும் காலியாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த காலியிடங்களை எல்லாம் நிரப்பினால் ஆசிரியர்களின் வேலையில்லாத தண்டாட்டம் கணிசமாகக் குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், நடுநிலைப் பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்றால் இரண்டு ஏக்கர் நிலமும், 400 மாணவர்களும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதைக் குறைத்து ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் கூட உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாம் என்ற விதிமுறையை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் 'கேர்' நிறுவனம் வழங்குகின்ற உணவுப் பொருட்களை ஒரு குறிப்பிட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மட்டும் வழங்கி வருகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் அங்கே உள்ள அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் பகிர்ந்து வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஹையர் செகண்டரி திட்டத்தில் 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்ற திட்டத்தை அரசு அமுல்படுத்த இருக்கிறது. இன்னும் 2 அல்லது 3 மாதங்களுக்குள் இந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வர இருந்தாலும் இதுவரை இறுதியான ஒரு முடிவை இந்த அரசு அறிவிக்கவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. இந்த ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளில் யாரை தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிப்பது? 'ஏ-விங்' ஆசிரியர்களையா அல்லது 'பி விங்' ஆசிரியர்களையா? 'ஏ', 'பி', 'சி' விங்குகளை எப்போது ஒன்றாக இணைப்பது? என்பவைபற்றி இதுவரை ஒரு முடிவும் எடுக்கவில்லை. இதற்கு மூன்றுபேர் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழு எப்போது அமைக்கப்பட்டது, அதன் தலைவர் யார், அதன் அறிக்கை எப்போது வரும் என்பது யாருக்கும் தெரியாத ஒரு புதிராக இருக்கிறது. விரைவிலேயே அந்தக் குழுவின் அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹையர் செகண்டரி பள்ளியை ஜூனியர் காலேஜ் ஆக்கப் போகிறார்களா? அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளியாக வைக்கப் போகிறார்களா? அங்கே தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்களை தலைமை ஆசிரியர் என்று சொல்லப் போகிறார்களா அல்லது பிரின்சிபால் என்று சொல்லப் போகிறார்களா என்ற திட்டவட்டமான அறிவிப்பு இல்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. மேலும் 'ஏ விங்', 'பி விங்' ஆசிரியர்களை ஒன்றாக இணைப்பதில் மூவர் குழு எந்த

1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

அடிப்படையைக் கையாளும் என்பதும் இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதை எல்லாம் தெளிவாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் இருக்கிற நூலகங்களை விரிவு படுத்த வேண்டும். சென்னையில் இருக்கிற கன்னிமராலைப்ரரியில் டிப்டி லைப்ரரியன் போஸ்ட் வேக்கன்டாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதோடு மேலும் பல பதவிகள் வேக்கன்டாக இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். காலியாக இருக்கின்ற பதவி இடங்களை உடனடியாக நிரப்புவதற்கு ரூடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நூலகங்களிலே பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்குச் சரியான ஒரு ஊதியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயம் செய்து சம்பளம் சரியாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில், திருவிடைமருதூரில் நாச்சியார்கோவில் பகுதியில் ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியையும், ஆடுதுறையில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியையும் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவிடைமருதூரில் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் ஆடுதுறை விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை இருக்கிறது. அதை ஒரு விவசாயக் கல்லூரியாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுக்குத் தேவையான பெஞ்சுகளும் கட்டிடங்களும் போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதிகமான அங்கத் தினர்கள் பேச வேண்டிருப்பதால் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிடம் எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்களுடைய தொகுதி பிரச்சினையை மட்டும் பேசங்கள்.

*திருமதி சுப்புலட்சுமி : மதிப்பிற்குரிய மாமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, கல்வியமைச்சரவர்களால் வழங்கப்பட்ட 1977-78-ம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு தங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த மட்டில் அதன் அதிகாரத்தை முன் போலவே அதாவது மத்தியப் பட்டியலிலிருந்து மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கோத்தாரிக் கல்வி ஆணைக்குழுவின்

[1976 ஆகஸ்ட் 3]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி]

பரிந்துரையை ஏற்று மைய அரசிடமிருந்து தக்க ஆணைகளை எதிர்ப் பார்ப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்க ஒரு அம்சமாகும்.

தொடக்க கல்வியைச் சீர்படுத்தும் எண்ணத்துடனும் அதே சமயத்தில் கல்வியின் தரம் குறைந்துவிடாமலும் 1977-78 முதல் இம்மாநிலம் முழுவதும் 1 முதல் 3 வரையான வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் அனைவரையும் மேல் வகுப்பிற்கு அனுப்பும்படி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பதும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

மாணவர்களின் கவனம் பள்ளியின்பால் ஈர்க்கப்படுவதற்கு அங்கே அடித்தளத்தில் வாழ்கின்ற அந்த மக்களின் குழந்தைகளுக்கென சீருடைத் திட்டம், இலவசமாகப் புத்தகங்கள் வழங்கும் திட்டம், நண்பகல் உணவுத் திட்டம் ஆகியவை சிறந்த அம்சங்களாகும். ஆனாலும் இந்த இலவச புத்தகங்களை வழங்குவதில் ஏற்படும் கால தாமதத்தைத் தவிர்க்கவும், நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தில் ஆங்காங்கே ஏற்படும் குறைபாடுகளைத் தவிர்க்கவும் அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசுப் பள்ளிகளுக்கும் தனியார் பள்ளிகளுக்கும் ஆய்வுக் கூடங்கள் அமைப்பதற்கும் அந்த ஆய்வுக்கூடங்களுக்குரிய கருவிகள் வாங்குவதற்கும் அரசு மானியத் தொகை அளிக்கிறது. ஆண்டு தோறும் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள பள்ளிகளை அதிக அளவில் தேர்ந்தெடுத்து கூடிய விரைவில் எல்லாப் பள்ளிகளும் ஆய்வுக் கூட வசதியினைப் பெறுமாறு செய்தல் மாணவர்களது கல்வித் தரத்தை உயர்த்தவும் மேற்படிப்பிற்கு உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கிராமப் பகுதிகளில் இன்னும் எத்தனையோ பள்ளிகளில் சரியான நூல் நிலையங்கள் இருப்பதில்லை. ஆசிரியர்களுக்குக் கூட போதுமான ரெபரன்ஸ் புத்தகங்கள் இல்லாததால் பாடப் புத்தகங்களில் இருப்பதை அப்படியே மாணவர்களுக்குப் போதிப்பதை இன்னும் சில கிராமப் புறப் பள்ளிகளில் காணலாம். இத்தகைய நிலையினை நீக்க அரசே பொருத்தமான நூலகப் புத்தகங்களை வாங்கி பள்ளிகளுக்கு வழங்குவது வரவேற்கத்தக்கவொரு அம்சம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கும் உயர் நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் ஆக எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் வானொலிப் பெட்டி வாங்குவதிலே இப்போது கடைப்பிடிக்கக்கூடிய முறை பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். வானொலிப் பெட்டி வாங்கி எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் இது கிடைக்குமாறு அமல்படுத்தப் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி]

கிராமப்புறத்தைச் சேர்ந்தவர்களிலும் உயர் தொடக்கப் பள்ளியிலிருந்து உயர் நிலைப் பள்ளிக்குச் செல்லும் மாணவர்களிலும் முதல் மதிப்பெண் பெற்றவர்களை ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இரண்டு பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து உதவித் தொகை அளித்து வந்துள்ளது.

(முற்பகல் 11-50)

ஆனால் 1978-79-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த எண்ணிக்கை நான்காக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு யூனியனில் இருந்தும் நன்றாக படிக்கக்கூடிய நான்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு அரசு உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. விடுதியில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 என்றும், அரசு குறிப்பிடுகிற பள்ளி விடுதியில் தங்காமல் வெளியில் இருந்துக்கொண்டு பள்ளி சென்று வருகிற மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 500 என்றும், மாணவர்கள் தாங்களே விரும்புகிற பள்ளிகளில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு ரூ. 150 ஆண்டு ஒன்றுக்கு வழங்குவது என்ற நிலையிருக்கிறது. இதில் தாங்கள் விரும்பும் பள்ளியில் படிக்கிற மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகை ரூ. 500 என்று உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மைய அரசு கல்விக்குழு பரிந்துரையின்மீது 1—5 வகுப்புகள் முடிய உள்ள புதிய முறைக் கல்வித் திட்டத்தை நீக்கியும் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் புதிய அறிவியல், கணிதம் இவைகளில் கல்வியின் தரம் குறையாமல் சில பகுதிகளை நீக்கியிருப்பது தமிழக மக்களிடையே மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர், மலை ஜாதியினர், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களில் ரூ.2,500-க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களின் குழந்தைகள் இவர்களுக்கு 1978 மார்ச் எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வுக் கட்டணம் ரூ. 18 செலுத்த வேண்டியதில்லை என்ற அரசு ஆணை கிராம மக்களிடையே மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது.

1978 மார்ச் ஏப்ரல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் எல்லாப் பாடங்களையும் எழுதி எவற்றிலாவது தோல்வியுற்றால் அந்தப் பாடத்தை, தோல்வியுற்ற பாடத்தை மட்டும் எழுதி பாஸ் செய்து உயர் செகண்டரி வகுப்பில் சேர முடியும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. ஆனால் 78-க்கு முன்பு தேர்வு எழுதி ஒன்றிரண்டு பாடங்களில் தோல்வியுற்ற மாணவர்களுக்கும் இந்த விதி பொருந்துமா என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 78-க்கு முன் எழுதிய மாணவர்களுக்கும் இந்த விதி பொருந்தும் என்று அறிவிப்பார்களானால் அதனால் பல மாணவர்கள் பயன் பெறமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி]

அடுத்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் இவற்றில் உடற்பயிற்சி கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல் ஒவியத்தைக் கட்டாய பாடமாக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவியம் தீட்டுதல், கவிதை புனைதல், சொல்லாற்றலை வளர்த்தல், நடிப்புத்திறனை வளர்த்தல் இவைகளுக்கு நாம் அதிக சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு மாணவர் தனது கருத்துக்களை ஒவிய மாகவோ, கவிதையாகவோ வெளிப்படுத்தும்போதுதான் புதிய புதிய கருத்துக்கள் அவன் உள்ளத்தில் பிறக்கின்றன. இப்படி இயல்பாகவே இருக்கும் திறமையை நாம் வெளிக்கொணர்வதன் மூலம் மாணவர்களது கல்வித் தரம் தாமதமாகவே முன்னேறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடுத்து, முதியோர் கல்வித் திட்டம். மிக மிக இன்றிமையாததும், அரசு அதிக அக்கறையுடன் செயல்பட வேண்டிய திட்டமாகும். இந்த முதியோர் கல்வித் திட்டம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள். நாட்டு மேம்பாட்டிற்காகப் போடப்படுகின்ற திட்டங்கள் நல்ல முறையில் வெற்றி பெறவும் கிராமங்கள் வளர்ச்சி பெறவும் அனைவரும் எழுதப் படிக்கத்தெரிந்திருப்பது மிக அவசியம். ஆகவே இத் திட்டத்திற்காக அரசு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செலவிடலாம். ஒரு மாபெரும் கட்டிடத்தை நிர்மாணிப்பதில் அஸ்திவாரம் அமைப்பதுபோன்றது இத்திட்டம். இதற்குச் செலவிடும் முதலீடு ஒரு போதும் வீணாவதில்லை. இத் திட்டம் நல்லமுறையில் செயல்பட்ட சமூக சேவா ஸ்தாபனங்களைப் பயன்படுத்துவதுடன் அரசியல் கட்சி வேறுபாடு இன்றி தமிழக வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டுள்ள அனைவரும் இதற்காக ஒத்துழைப்பு நல்குவோமானால் குறைந்தது ஐந்தாண்டுகளுக்குள்ளாக தமிழகத்தில் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் இல்லை என்ற ஒரு நிலையைக் கிராமங்கள் எய்துவிடும்.

கிராமங்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும் மற்ற துறைகளிலும் என்னதான் முன்னேற்றம் அடைந்தாலும் கல்வி அறிவில் முன்னேற்றம் பெறாத வரையில் சமுதாயத்திலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஜாதி சமயப்பூசல்களை அறவே நீக்குவது என்பது இயலாத காரியம். முதியோர் கல்வித் திட்டத்தின்பால் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு மாலை வேளைகளில் இலவசச் சிற்றுண்டியோ அல்லது கல்வி சம்பந்தமான இலவசத் திரைப்படங்களோ காண்பிக்கப்படலாம். மேல் உயர்நிலை பள்ளிகளில் தமிழே போதக மொழியாக இருக்கும் என்றும் தமிழைப் போதகமொழியாகக் கொண்டு பயில்கிற மாணவர்களுக்கு கற்பிப்புக் கட்டணம் இல்லை என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது தொடர்ந்து தமிழே பயிற்று மொழியாக அமையும் என்பதற்கு ஒரு சூசகமான அறிவிப்பாகும். (மணியடிக்கப்பட்டது)

1978 மார்ச் 3]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி]

அடுத்து, கஜேந்திரகட்கர் குழு பரிந்துரைப்படி திருச்சியிலும் கோவையிலும் அமையவிருக்கும் பல்கலைக்கழகங்களை விரைவில் அமைத்துத் தர அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். மாணவர்களிடையே கட்டுப்பாட்டையும் காலந்தாழ்த்தாமையையும் கீழ்ப்படிதலையும் ஆரம்பத்திலிருந்தே வளர்த்து வருவதற்கு தேசிய மாணவர் படைப் பயிற்சி ஒரு சிறந்த சாதனமாகும். கிராமத்தில் இருக்கும் சிறிய பள்ளிகள் முதற் கொண்டு அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் இத் திட்டம் செயல்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

அதைப் போல் 10 ஏ (1) பிரிவின் கீழ் அரசு கலைக்கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் தேவையான படிப்பும் அனுபவமும் பெற்று மற்ற அரசுப் பணிகளுக்குச் செல்லும்போது வயது வரம்பினைக் கடந்துவிட்ட நிலையில் அவர்களது பணி நிரந்தரமாக்கப்பட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். தற்சமயம் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரசு வேலை தருவதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

யு.ஜி.ஸி. ஸ்கேலைப் பொறுத்தவரையில் 1-1-1973 முதல் அமுலுக்கு வந்தது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன காரணத்தினாலோ அதை அமல் படுத்த தவறிவிட்டது. புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சி அமைந்தவுடன் அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் புயல், வெள்ளப்பெருக்கு காரணமாகத் தற்போது இருக்கின்ற நிதிநிலையைக் கருத்திற்கொண்டு ஆசிரியர்கள் மாற்றுவழிகளை அரசின் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கவனத்தில் கொண்டு ஆசிரியர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு உரிய முறையில் உதவிகளை அளிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மேல் உயர்நிலைக் கல்வியைக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் பொறுத்த அளவில் பதவி உயர்வில் பாரபட்சம் இல்லாமல் இருப்பதற்காக 'ஏ' வில் 'பி' வில் ஆசிரியர்களை இணைத்து அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தனியார் துறையின்கீழ் உள்ள பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களும் இதில் பயன்பெறக்கூடிய அளவில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழ் உள்ள பள்ளிகளை எடுத்துக் கொண்டால், அதில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபன அதிகாரி, உதவி ஆய்வாளர், கல்வி விரிவு அலுவலர் என்ற மூன்று அதிகாரிகளின் கீழ் பணிபுரிவது இதிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி இவர்களிடையாரேனும் ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருவது நல்லது, அதற்குத் தகுந்த முறையில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி]

மாநில விருதுகள் வழங்கும் விஷயத்தில், தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. பாரபட்சம் காண்பிக்கப்படுகிறது. பொதுமக்கள் ஒரு ஆசிரியர் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்கு வருவதில்லை என்கின்ற ஒரு புகாரை நான் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற கல்வித்துறை அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பியிருந்தும் கூட, சென்ற ஆண்டு விருது வழங்குவதில் அதே ஆசிரியர் விருது பெற்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி ஆசிரியர்கள் மத்தியில் கசப்பான எண்ணம் தோன்றியுள்ளது. ஆகவே இப்படி மாநில விருதுகள் கொடுக்கும் நேரத்தில் உண்மையாக பாடுபடுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு விருதுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஆசிரியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு”

என்ற வள்ளுவர் வாக்குப்படி அறிவுக்கண் தருகின்ற ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தில் நல்ல நிலையை அடையச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, என்னுடைய தொகுதியில் ஹையர் செக்கன்டரி பள்ளி ஒன்று கூட ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த கொடுமுடி சங்கரன் உயர்நிலைப்பள்ளியில், கட்டிடம் கட்டுவதற்குப் போதுமான மானியம் வழங்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. துரை முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்புக்கிடைத்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறைக்காக இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதி போதுமா என்று பார்த்தால் திருடனால் திருட முடியாத தீயினால் சுட முடியாத—வெள்ளத்தால் அழிக்க முடியாத கல்விச் செல்வத்தை அடைவதற்காக—இன்றைக்குப் படிக்கின்ற மாணவர்கள் புளிய மரத்தடிகளின் கீழும், கோவில் தாழ்வாரத்திலும் இருந்து படிக்கின்ற இந்த அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதி போதாது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இரண்டு மூன்று அல்லது நான்கு பள்ளிகளை ரிப்பேர் செய்யக் கூடிய அளவில்தான் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவைகளில் இவைகளுக்கு என்று இருக்கும் 50 லட்சம், 60 லட்சம் இவற்றை யெல்லாம் எடுத்து, அந்தந்த

1978 மார்ச் 3]

[திரு. துரை முத்துசாமி]

ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டிக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறதா என்று சொன்னால் அதுவும் இல்லை. இதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து முறையீடுகள் வந்தாலும் அரசாங்கம் அனுமதிப்பதில்லை. இதை அனுமதித்தால் மாணவர்கள் நல்ல முறையில் படிப்பதற்குத் தகுந்த அளவில் பள்ளிக் கட்டிடங்களை கட்டிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.]

மதிய உணவை எடுத்துக் கொண்டால், அதில் கல்லும், புழுக்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் ரிப்போர்ட் கொடுத்தும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இதன் காரணமாக சின்னஞ்சிறு பிள்ளைகள் இந்த உணவை உண்பதால் அவர்களின் உடல்நலம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதே போன்று கல்லும், புழுக்களும் மதிய உணவில் இல்லாமல் இருக்கத்தகுந்த அளவுக்கு இவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்கு வேண்டும்.

பாடபுத்தகங்களை எடுத்துக் கொண்டால், மறைந்த பெருந்தலைவர், காமராஜ், பெரியார், அண்ணா இவர்களைப்பற்றி யெல்லாம் நல்லமுறையில் அந்த பிஞ்சு உள்ளங்கள் புரிகின்ற முறையில் பாட புத்தகங்கள் அமைய வேண்டும். ஆனால் இப்போது அந்த பிஞ்சு உள்ளங்களை நஞ்சு உள்ளங்களாக ஆக்குகின்ற முறையில் பெரியார், காமராஜர், அண்ணா இவர்களைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியிருக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி இப்படிப்பட்ட இளம் உள்ளங்களுக்கு மட்டுமல்ல, கல்லூரியில் படிக்கின்ற அனைத்து மாணவர்களுக்கும் வைத்தால் அது நல்ல வழிகாட்டியாக இருக்கும், அந்த முறையில் அதை வைக்க வேண்டும் என்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், குடும்பக்கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை கட்டாயப்படுத்தப் போவதில்லை என்று மாநில ஆட்சியும் மத்திய ஆட்சியும் சொன்னார்கள்.

[நண்பகல் 12-00]

ஆனால், இப்போது இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் இதற்கு கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றார்கள்; நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் ஒரு கேஸ் செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்கு 200 ரூபாய் செலவாகிறது. இதை அவர்கள் எப்படிச் செய்வது என்று வேதனைக் குரல் எழுப்புகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் 750 கேஸ்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால்,

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. துரை முத்துசாமி]

அவர்கள் அங்குள்ள ஆசிரியர்களைத் தான் செய்யச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்கிரிமென்ட், அரியர்ஸ் இல்லை. அதே போல் டிரான்ஸ்பர் இல்லை; பி. எப். இல்லை. மேலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய நிலைமையான இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட அவல நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், இதனால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் ஆசிரியர்கள்தான்.

ஆனால், பட்ஜெட்டிலேயும் சரி, இந்த மான்யக் கோரிக்கையிலும் சரி மக்களைப் பார்த்து, ஏழைகளைப் பார்த்து சொல்லக் கூடிய அனுதாப வார்த்தைகளாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த அரசுக்கு அவர்கள்மேல் எவ்வளவு அக்கறை இருக்கின்றது என்று சொல்கின்றார்களோ தவிர, செயலிலே இருக்கின்றதா என்றால் இல்லை. இந்த பட்ஜெட்டைப் பிரித்துப் பார்த்தால், அதிலே அனுதாபப்பட்டக் கூடிய ஆசை வார்த்தைகள் இருக்கின்றனவே ஒழிய, வேறு ஒன்றும் இல்லை. அனுதாப வார்த்தைகள் மட்டும் போதாது. பிச்சை எடுக்கின்றவனைப் பார்த்து, நீயா பிச்சை எடுக்கின்றாய் என்று கேட்பதில் பயனில்லை. பிச்சை எடுக்கின்றவனுக்குத் தேவையான ஒரு கவனம் சோறு போட்டால்தான் அவனுடைய குறையைத் திருப்திப்படுத்துகின்ற நிலைமை ஏற்படும். எனவே, கிராம மக்களைப் பார்த்து, ஏழை மக்களைப் பார்த்து நாங்கள் உங்கள் மீது அனுதாபப்படுகிறோம் என்று ஆசை வார்த்தைகள் சொன்னால் மட்டும் போதாது. அவர்களுடைய குறைகளை நாம் போக்கிவிட முடியாது.

கிராமங்களிலே இப்போது பள்ளிகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் இடிந்துவிழக் கூடிய நிலைமையிலே இருக்கின்றன. பல பகுதிகளிலே இந்த நிலைமை இருக்கின்றது. பல அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால் என்னிடம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய கிராமத்திலேகூட பள்ளிக்கூடம் இடிந்து விழும் நிலையிலே இருக்கின்றது. புதுக்கோட்டை, திருமயம், பில்லமங்கலம் போன்ற பகுதிகளிலேயும் பள்ளிகள் இடிந்து விழக்கூடிய நிலைமையிலே உள்ளது. இதுவரை இந்த அரசாங்கம் எந்தவிதமான உதவியும் செய்யாமல் இருக்கின்றது. அதேபோல், என்னுடைய தொகுதியிலே அரசமப்பட்டு, சோமண்டார்புடி, சங்கராபுரம் போன்ற பகுதிகளிலும் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் இடிந்து விழக்கூடிய அவல நிலையிலே இருக்கின்றன. அதேபோல், விருத்தாசலத்திலும், ஆலடியில் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம் இடிந்து விழக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே, அந்த ஊரிலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் இதற்காக நிதி திரட்டி 1,500 ரூபாயை பொதுப்பணி துறைக்கு அனுப்பியும், இன்னும் அதற்கான மதிப்பீடு செய்யப்படாமல் அங்கே வேலை நடைபெறவில்லை. 3 ஆண்டுக் காலமாக இந்த நிலைமை இருக்கின்றது.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. துரை முத்துசாமி]

அதற்கு அடுத்தாற்போல், இந்த ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற திட்டம் நல்ல திட்டம்தான். ஆனால், தமிழகத்திலே 3,000 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றது. 400 பள்ளிகளை மட்டும் இதற்குத் திறந்துவிட்டால், மீதி இடங்களுக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. அப்படித் திறக்கின்ற நேரத்திலே கல்லூரிகளிலே இருக்கின்ற லாப் (lab.), ஆசிரியர்களுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கும் என்பதைப்பற்றி திட்டவாட்டமாக அறிவிக்கவில்லை.

அதே போல், இந்த ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றபோது அதே நேரத்தில் அங்கே நல்ல ஆஸ்டல் வசதிகள் இருக்கின்றதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், 10, 20 மைல் தூரத்திலிருந்து இந்தப் பள்ளிக்குக் குடிசைகள் வரக்கூடிய சூழ்நிலை எல்லாம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் குறைந்தது 4 ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் பள்ளிகளையாவது அமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அங்குள்ள பல பள்ளிகள் பயன்பெற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இப்போது ஒரு சில இடங்களில் இந்த ஆசிரியர்கள் மாற்றப்படுவது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொன்னால், இந்த டிரான்ஸ்பர் எனது மாவட்டமாகிய தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே அதிகம் இருக்கின்றது. எப்படி மாற்றம் செய்யப்படுகின்றார்கள் என்றால், செல்வாக்கு இல்லாதவர்கள், அப்பாவிக்கள் மாற்றப்படுகிறார்கள். யாரெல்லாம் கிங் மேக்கராக இருக்கின்றார்களோ அவர்களை எல்லாம் எந்தெந்த ஊருக்கு வேலைக்கு வந்தார்களோ, அந்த ஊரிலேயே எவ்விதமான மாற்றமும் இல்லாமல் 10, 15 ஆண்டுகளாக அங்கேயே இருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்திலே செல்வாக்கில்லாத அபலைகள், யாரும் சிபார்சு செய்ய முடியாமல் இருப்பவர்கள் எல்லாம் அடிக்கடி, மாதாமாதம் மாற்றப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவர்கள்தான் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டு பழிவாங்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது. இதை எல்லாம் அரசு கவனத்தில் கொண்டு, இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், இப்போது கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் நாடெங்கிலும் போராட்டத்தை நடத்துவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னுகூட கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் வந்தது. குறிப்பாக, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில், சிதம்பரத்திலுள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில், அங்கே பல்கலைக் கழக இரண்டாவது மானியக் குழுவின் சிபார்சுப்படி அங்குள்ள பேராசிரியர்களுக்கு 80 ரூபாய் என்றும், அங்குள்ள லெக்சரர்களுக்கு 50 ரூபாய் என்றும் உயர்த்தியிருக்கிறார்களே ஒழிய, சொன்ன

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. துரை முத்துச்சாமி]

திட்டத்தை இன்னும் அங்கே அமுல் நடத்தவில்லை. ஆனால், அதைத்தவிர, மற்றப் பல்கலைக் கழகங்களிலே, சென்னையிலும், அதே மாதிரி மதுரையிலும் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டாவது பல்கலைக் கழக சம்பளக் குழு குறிப்பிட்டபடி 80 ரூபாயும், 50 ரூபாயும், அதற்கு மேலும் சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால், சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து கறுப்பு பாட்ஜை அணிந்து தங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசாங்கமும் அறிந்திருக்கிறது. இதை உடனடியாகப் போக்குவதற்கு, அந்த ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டும்.

தேர்வு நெருங்குகிற நேரத்திலே மாணவர்கள் போராட்டம், ஆசிரியர்கள் போராட்டம் என்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் எல்லாம் வருகிற தேர்தலைப் புறக்கணிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹையர் செகண்டரி கல்லூரி ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் 11 அம்சக் கோரிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேரடியாகச் சம்பளப் பணம் பட்டுவாடா செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழக ஊதியக்குழு நிர்ணயித்த அடிப்படையில் 1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். அலுவலகத்தில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு இருக்கும் ஃபேமிலி பெனிஃபிட் ஸ்கீமை கல்லூரியில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் பற்றி ஆராய ஒரு நான்-அஃபிஷியல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் கமிட்டி போட வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த தேர்தலின்போது மக்கள் மத்தியில், தமிழகத்திலுள்ள அறிவாளிகளை, திறமைசாலிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஒரு நான்-அஃபிஷியல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் கமிட்டி போட்டு மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தைத் தவிர்க்கப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல் அரிசன சேவா சங்க ஹாஸ்டலுக்கு 25 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கிறார்கள். அதை 40 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் ரேடியோக்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவற்றை எல்லாம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு நல்கியமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. ம. இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள கல்வி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. ம. இராசு]

இந்த அரசு பொறுப்பேற்று கல்விக்காக சுமார் 180 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி செலவு செய்ய இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். கல்வியை மத்திய அரசு பட்டியலில் சேர்த்து ஆணை வெளியிடுவதாக அறிந்து மிக்க வருத்தப்படுகிறேன். கோத்தாரி கமிஷன் அடிப்படையில் கல்வியை மாநில அளவில் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்ற அந்த அறிக்கையின் தீர்ப்பை இந்த அரசு நடைமுறைப்படுத்துவது கண்டு வரவேற்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசு இடைநிலை ஆசிரியர்கள் ஆயிரம் பேர், தமிழாசிரியர்கள் 200 பேர், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் 200 பேர் ஆகியோருக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்க இருப்பதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புதிய கல்வித் திட்டத்தை 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஒரு பள்ளி என்ற வீதத்தில் 400 பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க இருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்தால் சுமார் 7,000 ஆசிரியர்கள் பதவி இழக்கின்ற நிலைமையில் அந்த ஆசிரியர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசு அவர்களுக்குப் பணி பாதுகாப்புத் தர இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். மேலும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை 500-க்கும் மேல் மாணவர்கள் படிக்கும் தொடக்கப் பள்ளிகளில் அவர்களைத் தலைமையாசிரியர்களாக நியமனம் செய்யலாம் என்ற கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களில் 'ஏ விங்' 'பி விங்' 'சி விங்' என்று தனித் தனியாக இருப்பது சரியல்ல. ஒரே படிப்பு ஒரே தகுதி, ஒரே ஊதியம் இருந்தும் ஒரு சாராருக்குத்தான் பதவி உயர்வு வழங்க இருக்கும் முறை சரியானது அல்ல என்று கூறி அவை அனைத்தையும் ஒரே விங்காக இணைக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எல்லா பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்க ஆசிரியர்கள்—மாணவர்கள் விகிதாசாரத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்லூரிக் கல்விக்கும் இடைநிலைக் கல்விக்கும் தனித் தனி இயக்குநரை நியமித்து நடைமுறைப்படுத்தி வருவது போல் ஆரம்பக் கல்விக்கென்று தனி இயக்குநரை நியமிப்பது சாலச் சிறந்ததாகும்.

பள்ளிகளில் மதிய உணவுத் திட்டம் சிறந்த திட்டமாகும். இதில் அரசு 10 பைசா, ஊராட்சி 5 பைசா வழங்கி வருகின்றது. சில ஊராட்சிகளுக்கு நிதிநிலை சரியாக இல்லாத காரணத்தால் நிதி வழங்குவது தடைப்படுகிறது, சில நேரங்களில் நிறுத்தி விடுவதும் உண்டு. இதை அனுசரித்து 15 பைசாவையும் அரசே வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. ம. இராசு]

பள்ளிகளில் இலவசப் புத்தகங்கள் வழங்கும்போது காலா காலத்தில் வழங்கப்படுவதில்லை. பள்ளி ஆரம்பித்த ஜூன் மாதத் திலேயே சிலேட்டு புத்தகங்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

மாணவர்களுக்குப் படிப்பின் சமையைக் குறைக்க பாடத் திட்டத்தைக் குறைத்து இருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. ஆரம்பப் பள்ளிகளில் புதிய கணிதத்தை அறவே நடைமுறையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு அதை உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வி புகட்டும் பள்ளிகளில் இன்றைக்கு பல்வேறு துறை களின்கீழ், அரிசன நலத்துறையின்கீழ் உள்ளாட்சித் துறையின் கீழ், நகராட்சிகளின்கீழ் தனியார்களின்கீழ் நடந்து வருகின்ற தனியார் பள்ளிகளிலே செய்கின்ற அட்டோமியங்கள் அதிகமானவை. இவை யெல்லாம் அரசாங்கத்தால் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டு நடத்தப்படக்கூடிய அளவில் கல்விக்காக ஒரு தனி வாரியம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அநேக பள்ளிகளில் மேசை, நாற்காலி, பெஞ்சுகள், ஆய்வக வசதிகள், கட்டட வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பள்ளிகளுக்குப் பெற்றுத் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஆத்தூரிலே ஒரு அரசினர் கலைக் கல்லூரி இருக்கிறது, அங்கே கட்டட வசதி யோ, உறைவிட வசதியோ இல்லை, இந்தக் குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியிலே கூடமலை, உலிபுரம் ஆகிய இடங்களில் சுமார் 10 ஆயிரத் திற்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகை இருக்கிறது. அந்த ஊர்களிலே உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

ஹையர்கிரேடு ஆசிரியர்கள், 5 ஆண்டுக் காலம் அல்லது 10 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியிருந்தால் அவர்களை அவர்களுடைய பணியின் நிமித்தம் இடைநிலை ஆசிரியர்களாக நியமிக்க அரசாங் கம் ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்பு மிகு உறுப்பினர் கண்ணன் பேசியபோது ஆசிரியர்கள் பள்ளி களுக்கு வருவதில்லை என்று குறை சொன்னார்கள். ஆசிரியர்கள் அப்படி ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் இருக்கலாம், அதற்காக ஓட்டுமொத்தமாகச் சொல்வது சரியாக இருக்காது. ஏனென் றால் ஆசிரியர்களுக்குக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு, சென்ஸஸ் எடுத் தல், சிறு சேமிப்பு ஆகிய திட்டங்களை இதர வேலைகள்

1978 மார்ச் 3]

[திரு. செ. ம. இராசு]

கொடுக்கப்படுகின்றன. சில நேரங்களிலே இப்படிப்பட்ட பணிகளின் காரணமாக பள்ளிக்குச் செல்லாத நிலைமை இருக்கலாம். ஒரு சில பள்ளிகளில் நடைபெறுவதை வைத்து அதை ஒரு பெரிய குறையாகச் சொல்வது சரியல்ல.

தமிழ் வளர்ச்சியிலே பெரிதும் அக்கறை காட்டிவருகின்ற நம்முடைய அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும், தமிழைப் பாடமொழியாக ஏற்படுத்துவதற்கு பாடுபடுகிறது. எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ், உலகமெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செய்தல் வேண்டும் என்ற பாரதியின் கனவுகளை நனவாக்கக்கூடிய முறையில் அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இப்போது தமிழ் வளர்ச்சித் துறை ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. அதற்கு மேலும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அரசு அலுவலகங்களில் பெரும்பாலும் தமிழையே பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாநிலம் பூராவும் உள்ள பள்ளி ஆய்வு, தணிக்கை அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய வாகன வசதிகளையும் மற்றவைகளையும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படி சீரிய பணிகளிலே பல நல்ல அம்சங்களுக்காகத் திட்டங்கள் தீட்டி செயல்படுத்தி வருகின்ற நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியைப் பாராட்டி நான் நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நான் நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் ஆட்சி தமிழகத்திலே நடந்தபோது பள்ளிகளின் வேலை நேரத்தை 7½, 8, 8½ மணி என்று ஆக்கப்பட்டது. இதனால் படிக்கிற மாணவ, மாணவிகளுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் பெரிய இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன. காலை நேரத்திலே குழந்தைகள் பள்ளிகளுக்குச் செல்ல வேண்டி இருப்பதால் அவர்களுக்கு வேண்டிய காலை உணவு, பலகாரம் போன்றவை செய்து கொடுப்பது பெற்றோர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, காலையில் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கும் வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, அமைச்சர் அவர்கள், தமிழகம் முழுவதும் 9 மணியிலிருந்து 12 மணி வரையிலும், 1½ மணியிலிருந்து 4½ மணி வரையிலும் பள்ளிகள் நடத்தக்கூடிய வகையில் ஒரு உத்திரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்படி எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் யூனிபார்மாக ஒரேபடியாக நேரம் இருக்குமாறு செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் காலையிலே பிள்ளைகள் படிப்பதற்கும் நேரமும் வசதியும் இருக்கும், மாலையிலே அவர்கள் விளையாடுவதற்கும் பெற்றோர்கள் சிரமம் இல்லாமல் இருப்பதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்]

இந்த மாநிலத்தில் 580 ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல்கள் அமைக்கப்படுகின்றன என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏன் என்றால் விளையாட்டு இந்த ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல்களில் கம்பல்சரி சப்ஜக்ட், கட்டாய பாடமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல திட்டம். இதை அரசு ஆதரித்து இதற்குப் பெருவாரியாக மானியம் கொடுத்து மாநிலத்தில் இன்னும் அதிகப்படியாக ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல்களை அமைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது பல பள்ளிகளில் விளையாட்டு அரங்கங்களே இல்லை. எந்தப் பள்ளியாக இருந்தாலும், அது செகண்டரி ஸ்கூலாக இருந்தாலும் சரி, ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூலாக இருந்தாலும் சரி, எலிமெண்டரி ஸ்கூலாக இருந்தாலும் சரி, அந்த ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் விளையாட்டரங்கம் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டுமென்று அமல்படுத்த வேண்டும். அப்படி விளையாட்டரங்கம் இல்லாத இடத்தில் ரெகக்னிஷன் அதாவது அங்கீகாரம் கொடுக்கக்கூடாது, அப்படிக் கொடுத்திருந்தாலும் அந்த அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கல்வித் துறைக்காக 176 கோடி ரூபாய் செலவிடப் போவதாக அறிக்கை விட்டிருக்கிறது இந்த அரசு. ஆனால், விளையாட்டுக்கு என்று சுமார் 16 இலட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஏனைய மாநிலங்களான பஞ்சாப், அரியானா போன்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் சுமார் 2 கோடி ரூபாய், 3 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு விளையாட்டிற்காக என்றே தனியாகச் செலவிடுகிறார்கள்.

இப்பொழுது தமிழ்நாட்டிலே தமிழ்நாடு விளையாட்டுக் குழு ஒன்றும், மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுக்கள் என்று 16 குழுக்களும் இருக்கின்றன. Tamil Nadu State Sports Council, District Sports Council numbering 16" என்று இருக்கிறது. ஆக மொத்தம் 16 சங்கங்கள் உள்ளன. அவைகள் எல்லாவற்றிற்குமாக இப்பொழுது செலவிடப் போகும் தொகை 16 இலட்சம் ரூபாய். ஒவ்வொரு விளையாட்டுக் குழுவுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தால் ஒரு இலட்சம்தான் கிடைக்கிறது.

ஆனால், இந்த ஒரு இலட்சமும், விளையாட்டுக் குழுவிலே பணி புரிபவர்களுக்கும், அதாவது ஒவ்வொரு விளையாட்டுக்கும் பயிற்சி கொடுக்கின்றவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்க செலவிடப்படுகிறது. விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடத்தவோ, விளையாட்டுகளை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கான கருவிகள், சாதனங்கள், தளவாடங்கள் வாங்குவதற்கோ பணமே இல்லாமல் இந்த ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, குறைந்த பட்சம் ஒவ்வொரு மாவட்ட ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சிலுக்கும் 3 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சம்பளம் கொடுப்பதற்கும்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்]

பதற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாயும், விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடத்துவதற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாயும், விளையாட்டுக் கருவிகளும், சாதனங்களும், தளவாடங்களும் வாங்குவதற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாயும் என்ற முறையில் அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, தமிழ்நாடு ஸ்டேட் ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சிலுக்கு வருடாந்தரச் செலவுக்காக ரூபாய் 15 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஆரம்பமாக இந்த அரசு சுமார் 50 இலட்சம் ரூபாயாவது செலவு செய்தால் தான் தமிழ் நாட்டிலே விளையாட்டு முன்னணிக்கு வரும் என்று கருதுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழ்நாடு ஸ்டேட் ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில் இயங்கவே இல்லை. ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்தில் அது நடத்தப்படுவது ரத்து செய்யப்பட்டது. பிறகு இந்த அரசு அமைக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ எட்டு மாதங்கள் ஆகியும் இந்த ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில் அமைக்கப்படவில்லை. எனவே, உடனடியாக இந்த ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சென்னை நகரத்திலே இந்த ஸ்போர்ட்ஸ் களுக்காக கீழ்ப்பாக்கத்தில் நேரு பார்க்கிற்குப் பின்னால் ஒரு விளையாட்டரங்கம் அமைக்க இந்த அரசு இடம் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் கேள்விப் பட்டேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்த இடத்தில் குடிசைகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குடிசைகளை அகற்றி இந்த இடத்தை தமிழ்நாடு ஸ்டேட் ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சிலின் கையில் ஒப்படைத்தால்தான் இந்த விளையாட்டரங்கத்தை அங்கே அமைக்க முடியும். அதற்காக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொங்கல் விளையாட்டு விழாக்கள் வருடந்தோறும் ஜனவரி மாதத்தில் ஒவ்வொரு வட்டத்திலேயும், மாவட்டத்திலேயும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. ஆனால் இதற்கான டணி உதவி மிகவும் குறைவாக அளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் 20,000 ரூபாயும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு இலட்சம் ரூபாயும் வருடந்தோறும் பொங்கல் விழாவிற்காக ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட்டங்கள்தோறும் ஒரு பெரிய உட்புற, வெளிப்புற விளையாட்டரங்கங்கள், அதாவது இன்டோர் ஸ்டேடியம், அவுட்டோர் ஸ்டேடியம் புதிய வசதிகளுடன் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்]

பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களிடத்திலும், மாணவிகளிடத்திலும் சிறப்புக் கட்டணம்-விளையாட்டுக் கட்டணம் அதிகமாக இனிமேல் விதித்து வசூல் செய்து இப்படிப்பட்ட முறையில் வரும் வருவாயைக் கொண்டு அந்தப் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் விளையாட்டுச் சாதனங்கள் வாங்கியும், அரங்கங்கள் அமைத்தும் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு தமிழ்நாடு ஹாக்கி சங்கத்திற்கு ஒரு பெருமை உண்டாகியிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் சொல்லவேண்டுமென்றால் “Red letter day” ஏனென்றால், உலகக்கோப்பைக்கும், ஒலிம்பிக் போட்டிக்கும் இந்திய ஹாக்கி குழுவுக்கு இதுவரையிலே தமிழகத்திலே பிறந்த தமிழ் மகன் எவனும் கேப்டனாக நியமிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன், இந்த ஆண்டு உலகக் கோப்பை ஹாக்கிப் போட்டி அர்ஜென்டினாவில் இந்த மாதம் 18 ஆம் தேதி விறகுந்த அடுத்த மாதம் 8-ஆம் தேதி வரையில் நடைபெற விரும்புகிறது. அதற்கு இந்திய ஹாக்கி அணிக்கு வி. ஜே. பிலிப்ஸ் என்ற தமிழர் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

[பிற்பகல் 12-20]

அவர் அந்த நாட்டிற்குச் செல்வதற்கு, அவருக்கு எந்தவிதமான பண உதவியோ, மற்ற உதவியோ செய்ய தமிழக ஹாக்கி குழுவிடம் பணம் இல்லை.

அதே போல் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த முகமத் கவுஸ் என்பவர் நடுவராக, சிறப்பு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டு அழைக்கப் பெற்றிருக்கிறார். அவருக்கும் எந்தவித உதவியும் செய்ய வழியில்லாமல் இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு, ஏதாவது வழிவகை செய்து மார்ச் 18 ஆம் தேதிக்குள் ஏதாவது மானியம் வழங்க வேண்டும், உதவி செய்ய வேண்டும், நன்கொடை வழங்க வேண்டும்.

அதே போல், முனீர்சேட் என்பவர் நடுவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார், அவருக்கு ரூ. 11,500ஐ நன்கொடையாகக் கொடுத்திருக்கிறது நமது அரசு என்ற செய்தி எங்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறோம். அதற்கிடையில் காப்டனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் வி. ஜே. பிலிப்ஸ், இன்னொரு பிளேயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாஸ்கரன், அம்பயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் முகமது கவுஸ் ஆகியோருக்கும் பணம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விளையாட்டு வீரர்களை ஊக்குவிக்க, இந்த அரசு கிரிக்கெட் லான் டென்னிஸ் அஸோஸியேஷனைத் தவிர, இதர சங்கங்களுக்கு,

1978 மார்ச் 3]

[திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்]

குறிப்பாக தமிழ்நாடு ஹாக்கி, தமிழ்நாடு கால்பந்தாட்டச் சங்கங்களுக்கு வருடந்தோறும் ரூ 2 இலட்சம் செலவு செய்ய மானியம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மைய அரசு இந்தியாவிலேயே சிறப்பான விளையாட்டு வீரர்களுக்கும், வீராங்கனைகளுக்கும் அர்ச்சுன அவார்ட், கொடுக்கிறது. அதேபோல் தமிழ்நாட்டிலே சிறப்பான விளையாட்டு வீரர்களுக்கும், வீராங்கனைகளுக்கும், வருடந்தோறும் அண்ணா அவார்ட் என்ற பெயரிலே, அவார்ட் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, பல்கலைக் கழகங்களிலே, யூனிவர்டிட்டி டம்ஸ் காப்டனாக இருப்பவர்களுக்கு, 'டைரக்ட் ரெக்ரூட்ஸ்' வேலை வாய்ப்புகளை அரசு கொடுக்க வேண்டும். டி.எஸ்.பி., ஆர்.டி.ஓ. போன்ற கிளாஸ்-1 ஆபீஸர்களாக, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத் தேர்வில்லாமல், அரசே டைரக்டாக எந்த எழுத்துப் பரீட்சையும் இல்லாமல், யூனிவர்டிட்டி தேர்வில் தேர்ச்சிபெற்றவுடன், வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில்தான் டைரக்டர் ஆப் ஸ்போர்ட்ஸ் இல்லை. இந்த விளையாட்டைக் கல்வி அமைச்சர் கவுனிந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருக்குக் கல்வி அமைச்சர் என்ற 'டெசிக்னேஷன்' கொடுக்காமல், கல்வித் துறை, விளையாட்டுத் துறை என்ற 'டெசிக்னேஷன்' கொடுத்து, டைரக்டர் ஆப் ஸ்போர்ட்ஸ் என்று தனியாக இலாக்கா அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது, கேள்விப்படுகிறேன். செக்கரட்டேரியட்டிலே ஒரு அசிஸ்டன்ட் 7 சப்ஜக்ட்ஸ் பார்க்கிறார். அதில், 7-வது சப்ஜக்டாக ஸ்போர்ட்ஸ் இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல், ஸ்போர்ட்ஸை முன்னணிக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தனி இலாக்கா ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கடைசியாக, நேஷனல் இன்ஸ்டிட்டுயூட் ஆஃப் ஸ்போர்ட்ஸ் பஞ்சாபிலே இருக்கிறது. விளையாட்டு வீரர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்றால், இங்கேயுள்ள ஓய். எம். சி. ஏ. காலேஜில் சுவர்ன்மென்ட் இன்ஸ்டிட்டுயூட் ஆஃப் ஸ்போர்ட்ஸ் வைத்து, அதில் விளையாட்டு வீரர்களைத் தேர்வு செய்யவேண்டும். அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம், நன்றி.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே 17-வது எண்ணுள்ள கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு மீண்டும் ஒருதரம் நன்றியைத் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

இங்கே, ரூ. 180.9 கோடி கல்விக்காக நிதியை ஒதுக்கி, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை நான் படித்துப் பார்த்தேன். இங்கே எதிர்க்கட்சியிலே பேசியவர்கள் ஏதோ தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். ஒன்றுமே இல்லை யென்று சொன்னார்கள். நானும், அதேபோல், தேடித் தேடிப் பார்த்தேன், பல நல்ல திட்டங்கள், நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை புரிகின்ற திட்டங்கள் இதிலே தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்கே, 10 பிளஸ், 2 பிளஸ், 3 என்ற கல்வி முறையை இந்த மாநிலத்திலும் அறிமுகப்படுத்துவதற்காக 400 பள்ளிகளிலே அந்தப் பாட வகுப்புகளை ஆரம்பிக்க அரசு முடிவெடுத்திருப்பதை வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது.

அதே நேரத்தில், இந்த மானியக் கோரிக்கையில் 1,000 இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருகின்ற வகையிலே திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள்.

200 தமிழாசிரியர்களுக்கும், 200 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்காக திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் கிராமத்திலே கல்வியை வளர்ப்பதற்கு, முறைசாராக் கல்வியை வளர்க்க, யூனியன் ஒன்றுக்கு 2 கல்வி முறையை அமைப்பதற்கு, மாநிலம் முழுவதும் 1,500 இடங்களில் ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதைப் பார்த்தால் ஒரு காலத்திலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கல்வி ஏப்படி வளர வேண்டுமென்று நினைத்தாரோ அதை வளர்ப்பதற்குகந்த மானியக் கோரிக்கையாக இது இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் முதியோர் கல்வியை மாநிலம் முழுவதும் நடத்துவதற்கு இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற முடிவைப் பார்க்கின்றேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சரியான முறையிலே நடத்தாமல் விட்டு விட்டார்கள். ஆனால் கிருஷ்ணகிரி சட்டமன்றத் தொகுதியைச் சேர்ந்த பல கிராமங்களிலே முதியோர் கல்வியை நடத்த பலரும் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து, கிராமங்களிலே கல்வி அறிவைப் புகுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த முதியோர் கல்வியை நடத்துவதற்காக நியமிக்கப்படுகிற ஆசிரியர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் ஊதியம் கொடுத்து அப்படி முதியோர் கல்வியிலே ஈடுபடுகிற ஆசிரியர்களுக்கு பஞ்சாயத்துக்களிலே, நகராட்சிகளிலே இருப்பவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, வேலை வாய்ப்புத் தர வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

அதே நேரத்தில் பள்ளிக்கூடங்களிலே ஆய்வுக்கூடங்கள் அமைக்கும் வசதிக்காக 14 லட்சம் ரூபாய் இந்த அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட நல்ல பல திட்டங்கள் இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக இந்தத் துறையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற கல்வி அமைச்சரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

தனியார் பள்ளிகளிலே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பாக சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தச் சம்பளப் பணத்தை, அந்தப் பள்ளியை நடத்துகின்ற முதலாளிகள் வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஆசிரியர்களுக்கு உரிய நேரத்தில் சம்பளம் கொடுப்பது இல்லை. இதை அரசு பரிசீலனை செய்து, நேரடியாக அரசு ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கிற வகையில் ஒன்றும் தேதி சம்பளம் அவர்களுக்கும் கிடைக்கிற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தி அந்த ஊழியர்களுடைய நலன்களிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று, அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் படிக்கிறபோது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு காலத்திலே எப்படி இந்த நாட்டு மக்களுக்கு கல்வியறிவைப் புகுத்த வேண்டும் என்று நினைத்தாரோ, அதை இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதை வரவேற்பது என்னுடைய கடமை.

கிராம மக்களுக்கு கல்வியைப் புகுத்த நல்ல பல திட்டங்களை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் வறுமையில் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் உதவித் தொகை தந்திருப்பதற்காக இந்த மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டு சிறை சென்ற வீரர்களுக்குச் சென்ற அரசு உதவித் தொகை கொடுத்து வந்தது. ஆனால் அதற்கிடையிலே அதைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கோர்ட்டு உத்தரவின் பேரிலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. மீண்டும் அந்த உதவித் தொகையை கொடுக்கும் முயற்சியை இந்த அரசு மொழிக்காக தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வகையில் உதவித் தொகை கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏன் என்று சொன்னால், அப்படி சிறை சென்றவர்களில் நானும் ஒருவன். அப்படி சிறை சென்றவர்களுடைய குடும்பங்கள் எந்த அளவிற்குக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். ஆகவே, அந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வீரர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

அதே நேரத்தில் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் தொழில் கல்லூரி ஒன்றை அமைக்க அரசு ஆவன செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியை கிருஷ்ணகிரியிலே ஏற்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்யுமாறு அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிருஷ்ணகிரியில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டடங்களைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அரசு அதிகாரிகள்கூட பார்வையிட்டு இருக்கிறார்கள். அவைகள் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள். எந்த நேரத்திலும் இடிந்து விழக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது; அதற்காக நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்த அடிப்படையில் இந்தப் பள்ளிக் கட்டடங்களையும் சீரமைக்க வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

அதே நேரத்தில், பள்ளிக் கல்வித் தரம் உயர, மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற முறையில் 20 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற வகையில் திட்டம் கொண்டு வந்தால், கண்டிப்பாக கல்வித் தரம் நன்றாக உயரும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், படித்து பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கும் ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கிருஷ்ணகிரியில் உள்ள கல்லூரியில் மேல்படிப்பிற்கான கிளாஸ் ஒதுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் அரசுக்கு அங்கேயிருக்கிற அதிகாரிகள் மூலம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். எம். ஏ., எம். எஸ். லி., பி. காம்., போன்ற பட்டப் படிப்புகள் துவக்கவேண்டும் என அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அந்தக் கல்லூரிக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயர் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று அங்கேயிருக்கும் பெரியவர்கள் முடிவு செய்து இருக்கிறார்கள். இதுவரையிலும் அந்தப் பெயர் அந்தக் கல்லூரிக்கு வைக்கப்படவில்லை, அதையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம்—தருமபுரி மாவட்டங்கள் இரண்டிற்கும் சேர்ந்து ஒரே சி.இ.ஓ. தான் இருக்கிறார். எங்களுக்கு இது மிகவும் வேதனையைத்தரும் விஷயமாகும். எந்த வேலைக்குச் சென்றாலும் அந்த வேலை துரிதமாக நடைபெறவில்லை. தருமபுரி மாவட்டத்திற்கு

1978- மார்ச் 3]

[திரு. க. இரா. சின்னராசு.]

ஒரு தனி மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அந்த சி.இ.ஓ. ஆபீஸ் கிருஷ்ணகிரியில்தான் வைக்க வேண்டும் என்று அங்கேயிருக்கும் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அங்கே யிருக்கும் பொதுமக்கள் அந்த சி.இ.ஓ. ஆபீசிற்கு இலவச மாக கட்டிடம் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த சி.இ.ஓ. ஆபீஸ் கிருஷ்ணகிரி நகரில் வைக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படி நல்ல பல திட்டங்கள் இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள், வர வேற்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்று, பாராட்ட, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலை வருக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. ப. சந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களாள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 42-வது திருத்தத்தின் மூலம் மாநிலப் பட்டியலில் இருந்து பொதுப்பட்டியலுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ள கல்வி பற்றிய அதிகாரத்தை மறுபடியும் முன்பு போலவே மாநிலங்களுக்கு மாற்றவேண்டுமென்று மத்திய அரசு உணர்ந்து அது மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்ற முடிவு எடுத்த பின்னர் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இருக்கிறார்கள். எனவே, அது மாநில மக்களுக்குப் பாதகம் விளைவிக்க வழிவகை உண்டு என்று இந்த அரசு உணர்ந்து இருக்கிற காரணத்தால் உழைப்பாளர் முன்னேற்றக்கழகம் இந்த அரசுக்கு எந்த வகையிலே ஆதரவு தேவையோ அந்த வகையில் தருவ தற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்று தெளித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரிட்சை எழுதி தோல்வி பெற்ற மாணவர்கள் மறுபடியும் அவர்கள் தோல்விபெற்ற பாடங்களை மட்டும் எழுதித் தேர்வு பெற வழிவகை செய்ய இருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது. குறிப்பாக கிராமப் புறங்களில் படிக்கும் மாணவர்கள் ஒரு முறை எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யில் தோல்வி பெற்றால் அவர்கள் மீண்டும் மொத்தமாகத் தேர்வு பெறுவது அரிது என்று இருக்கின்ற நிலையில், அவர்கள் தோல்வி பெற்ற பாடங்களில் மட்டும் மறுபடியும் தேர்வு எழுதி வெற்றி பெறுவதற்கும், உயர்கல்வி செல்ல வாய்ப்பு அதன் மூலம் வகுத்து இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. ப. சந்திரன்.]

அதோடு மட்டுமல்ல. கிராமப்புறங்களில் 1 முதல் 5 வது வகுப்பு வரை படிக்கும் மாணவர்களில் 58 விழுக்காட்டினரே 5-ம் வகுப்பு வரை தொடர்ந்து படிக்கின்றனர் என்பதும், மீதி 42 விழுக்காட்டினரும் இடையிலேயே பள்ளியை விட்டு நின்றுவிடுகின்றனர் என்கிற உண்மையை அரசு உணர்ந்து இருக்கிறது. அதை இந்த அறிக்கையிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல; 1977-78 முதல் இம் மாநிலத்திலே உள்ள மாணவர்கள் 1-3 வகுப்பில் உள்ள மாணவர்களை ஆண்டிறுதித் தேர்வில் தோல்வியுறச் செய்யாமல் உயர் கல்விக்கு அனுப்புவது என்று இந்த மானியக் கோரிக்கையில் வழிவகை செய்து இருக்கிறார்கள். இது பாராட்டத் தகுந்ததாகும். ஆரம்பக் கல்விகளில் மட்டுமல்லாமல் உயர் கல்வியில் கூட இந்த நிலை நீடிப்பது, குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் இருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு வருகின்ற மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, முனுகப்பட்டு என்ற வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கிராமத்தில் இருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் ஏராளமான பேர் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கின்றனர். இதற்குக் காரணம் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள ஏழை கைத்தறி நெசவாளர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அந்தத் தொழிலைச் செய்யக் கற்றுக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் செல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டும்.

ஆரம்பப் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தமிழக அரசு இலவச புத்தகங்கள் அளிக்கின்றது; இலவச மதிய உணவு அளிக்கின்றது. அப்படியிருப்பதால் ஆரம்ப நிலையில் 1 முதல் 5 வகுப்பு வரை மாணவர்கள் கட்டாயமாக படிக்க வேண்டும் என்று ஏன் ஒரு திட்டம் கொண்டு வரக் கூடாது. இதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இன்று கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்களுக்கு கையெழுத்து போடத் தெரியவில்லை. கையெழுத்து கூட போடத் தெரியாத மக்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு எழுத்தறிவைத் தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் 1 முதல் 5 வகுப்புவரையிலாவது கல்வியைக் கட்டாயமாக்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. ப. சந்திரன்.]

அடுத்து நண்பகல் உணவுத் திட்டம். சென்ட்ரல் கிச்சனில் சமையல் செய்து ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். என்னுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. அங்கே வழங்கப்பட்ட உணவைக் கொண்டுவரச் சொல்லி, சாப்பிட்டுப் பார்த்தேன். அப்பப்பா, அது சாப்பாடா, சகிக்கவில்லை. பசை மாதிரி சரியாக வேகாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் எப்படித்தான் அதைச் சாப்பிடுகிறார்களோ தெரிய வில்லை. ஆகவே, இந்த சென்ட்ரல் கிச்சன் முறையை மாற்றி விட்டு, பள்ளிக்கூடத்திலே ஒரு ஆயா வைத்து, அந்த ஆயா மூலம் சமைத்து சாப்பாடு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977-78-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே பேசும்போது உதவித் தொகை வழங்குவதற்கான வருமானத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறினேன். பல உறுப்பினர்கள் அதைப் பற்றிப் பேசினார்கள். குறைந்தது 5,000 ரூபாய் வருமானம் என்ற அளவுக்காவது உயர்த்த வேண்டுமென்று பேசினார்கள். நானும் அதையே வலியுறுத்துகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தமிழில் படிக்கின்ற மாணவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசில் ஊக்கத் தொகை அளித்தார்கள். அதற்கான சட்டம் இயற்றப் பட்டிருந்தது. ஆனால், சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு, சட்ட மியற்றப்பட்டு இரண்டாண்டுகளாகியும் ஊக்கத் தொகை வழங்காததால் அவர்கள் இந்தக் கோட்டைக்கு வந்து முதலமைச்சரை சந்தித்து தங்கள் கோரிக்கையை வைக்க வந்தார்கள். அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த கருணாநிதி அவர்கள் காவல் துறையினரைவிட்டு, மாணவர்களை அடித்துத் துரத்தினார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் காவல் துறையினர் அவர்களை வானில் ஏற்றிச் சென்று வெகுதூரத்தில் விட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் இழைத்த அந்த துரோகச் செயலை மாற்றி, தமிழில் பட்டப் படிப்பு படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு 150 ரூபாய், புகுமுகப்படிப்பு படிக்கிற மாணவர்களுக்கு 50 ரூபாய் வழங்குவது என்ற திட்டத்தை எல்லோருக்கும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகில் செய்யாறு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. 1970-ல் நான் உயர்நிலைப் பள்ளியிலே படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது மாவட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் கலந்துகொள்ள செய்யாறு பள்ளிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே விளையாட்டு அரங்கு ஒன்று கட்டுவதற்கு வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அந்த வேலை பாதியில் இருந்தது. அந்த விளையாட்டு அரங்கு இன்றும் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை. அப்போது எப்படி இருந்ததோ அதே நிலையில்தான் இன்னமும் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகக் கட்டி முடிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. ப. சந்திரன்]

இன்றைக்கு மேல் உயர்நிலைப்பள்ளியில்—ஹையர் செகண்டரி—11, 12 வகுப்புகளில் தொழில் கல்வியைக் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவு மேல் உயர்நிலைப்பள்ளியில் மட்டுமல்ல, பட்டப் படிப்பு படிக்கின்ற மாணவர்கள்கூட ஒரு தொழில் கல்வியை கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டுமென்ற நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் இருக்கிற ஆசிரியர்கள் அங்கே இருக்கிற ஆணையாளரிடம் அல்லது ஸ்பெஷல் ஆபீஸரிடம் சிக்கி, மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் பிடியிலிருந்து அவர்களை விடுவித்து, நேரடியாக மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளின் கண்காணிப்பில் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற ஒரு உயர் நிலைப்பள்ளி சமீபத்தில் பெய்த மழையின் காரணமாக—அந்தப் பள்ளி ஓலை ஷெட்டில் நடந்து கொண்டிருந்தது—கீழே விழுந்து விட்டதால் அங்கே இருக்கிற மாணவர்கள் எல்லாம் மரத்தடியில் பயிலுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கட்டடம் கட்டித்தர வேண்டும். பனைவட்டம் என்ற இடத்தில் இருக்கின்ற உயர் நிலைப்பள்ளியில் கட்டடம் சரிந்திருக்கிறது. அந்தக் கட்டடத்தை இந்த அரசு சீர்படுத்த வேண்டும். அதைப்போல சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல், மழையினால் பாதிக்கப்பட்ட பள்ளிகளை எல்லாம், அவைகளுக்கு ஏற்பட்ட சீர்கேடுகளை எல்லாம் சரி செய்து, கிராமப்புற மக்களுக்கு கல்வியறிவைப் புகட்ட வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கிராமப் புறங்களில் இருக்கிற பள்ளிகளுக்கு சரியாக விளையாட்டு மைதானங்கள் இல்லை. அதனால் அங்கே இருக்கின்ற பள்ளிகளைச் சுற்றியிருக்கிற நிலங்களை கட்டாயமாக ஆர்ஜிதம் செய்து, நல்லமுறையிலே விளையாட்டு மைதானங்களை அமைத்துத் தர வேண்டும்.

அதோடு போதுமான விளையாட்டுப் பொருட்களையும் வாங்கிக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1978 மார்ச் 3]

*திரு. ஆனூர் ஜெகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வித்துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காகத் தங்களுக்கு எனது பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 727 கோடியிலே கல்விக்காக மட்டும் 176 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய மொத்தச் செலவிலே 24 சதவீதத்தை ஒதுக்கி இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. தொடக்கக் கல்விக்காக மட்டும் 141 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி இருப்பது மேலும் என்னால் வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. 1978-79-ல் புதிதாக ஆயிரம் இடைநிலை ஆசிரியர்களையும், 200 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களையும், 200 முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களையும் நியமிக்க இருக்கும் இந்த ஆட்சியினுடைய போக்கு மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது.

அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குத் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு உயர் நிலைப் பள்ளிக்கும் 1½ லட்சம் ரூபாய் செலவிலே ஒரு வகுப்பறையும் ஆராய்ச்சிக் கூடமும் கட்ட இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கின்ற நிலைமை பாராட்டத்தக்கது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

இந்திய அரசியல் சட்டம் 42-வது திருத்தத்தின் மூலமாக மாநிலப் பட்டியலிலேயிருந்து பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றப் பட்ட கல்வி பற்றிய அதிகாரத்தை மறுபடியும் முன்போலவே மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்றியாக வேண்டும். இதில் இம் மாற்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஐந்த் கருத்துள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என ஐயத்துக்கு இடமின்றி கருதுகிறேன்.

மதிய உணவு மையங்களிலிருந்து பள்ளிகளுக்கு உணவு எடுத்துச் செல்லும் ஊர்திகள் சில கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல சரியான பாதைகள் போடப்படாத நிலை இருக்கிற காரணத்தால் அந்தக் கிராமங்களுக்கு மதிய உணவு கொண்டு செல்ல உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டு விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி, முதியோர் கல்வி ஆகியவற்றிற்காக இந்த அரசு எடுத்து வரும் சீரிய செயல் முறைகளை மனமாற வரவேற்கிறேன். விளையாட்டுகளுக்காக மாநில விளையாட்டு

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. ஆனூர் ஜெகதீசன்]

யாட்டுக் குழுவுக்கு 16 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது என்றுவும் கூட இது போதுமானதாக இல்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுவும் நல்ல முறையிலே இயங்குவதற்குக் குறைந்த பட்சம் 2 லட்சம் ரூபாயாவது மேலும் இந்த ஆண்டிலே ஒதுக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலுள்ள தனியார் பள்ளிகளுக்கு கட்டடவசதிபோதுமானதாகச் செய்து தரப்படவில்லை. இதை அறவே போக்கிட உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் போதுமான நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் நிர்வாகத்தினரால் வீட்டு வேலைக்காரர்கள் போல் பரிதாபகமான நிலையில் நடத்தப்படுகிறார்கள். இந்த இழிநிலையைப் போக்க அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக பள்ளிகளில் இடவசதி இல்லாத காரணத்தால் மைதானங்களிலும், மரத்தடிகளிலும் வகுப்புகள் நடத்தும் பழக்கம் இருந்து வருகிறது. அந்தப் பழக்கத்தை அடியோடு அகற்ற வேண்டும். இதனால் குழந்தைகள் படிக்க வேண்டிய நேரத்திலே படிப்பிலே கவனம் செலுத்த முடியாத நிலையில் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மருத்துவக் கல்லூரி விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தரப்படும் உதவித் தொகை (ஸ்காலர்ஷிப்) டிசம்பர்-மார்ச் ஆகிய இரு மாதங்களில் இரு தவணைகளாக பிரித்துத் தரப்படுகிறது. சில நேரங்களிலே இது தாமதமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் அவ்வாறு சேர்ந்து படிக்கின்ற மாணவர்கள் உணவுக்குக் கட்ட வேண்டிய கட்டணத்திலே தாமதமாகி பாக்கி ஏற்பட்டுவிடுகிற காரணத்தால் அவர்கள் விடுதியிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். ஆகவே, குறித்த நேரத்திலே இந்த உதவித் தொகை அவர்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் அல்லது அரசு உதவித் தொகை கிடைக்கும் வரையில் விடுதியில் மாணவர்களுக்கு உணவு வழங்கிட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு மாணவனுக்கு ரூ. 120 உதவித் தொகையாக அரசாலே தரப்படுகிறது. விடுதியில் அவனுடைய சாப்பாட்டுக்குக்கூட இது போதாமல் இருப்பதால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 600 ரூபாய் முதல் 800 ரூபாய் வரை சாப்பாட்டுக்குக் கடுதலாகக் கடன் பெற்று பணம் தரவேண்டிய துர்பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற அரசு தரும் உதவித் தொகையைக் கூடுதலாக்கித் தர வேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. ஆனார். ஜெகதீசன்]

செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் பல மாதங்களாக எலும்பு முறிவு அறுவை சிகிச்சை ஆகியவற்றுக்கான பாடங்களை நடத்துகின்ற ஆசிரியர்கள் லீவ் போட்டுவிட்ட காரணத்தால் பல மாதங்களாக அந்த இடங்கள் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. இதனால் படிக்கின்ற மாணவர்கள் போதிய தேர்ச்சி அடைய முடியாமல் வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தக் குறையை நீக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செங்கற்பட்டு, சி.எம்.சி. கல்லூரி விடுதியின் கழிவு நீர்க் கால்வாய்கள் திறந்தவெளியில் பாய்ந்து கொண்டிருப்பதால் கொசுத் தொல்லைமும் சுகாதாரக் கேடும் ஏற்பட்டு பல இளைஞர்கள் நோய்வாய்ப் பட்டிருப்பதால் இதனைப் போக்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சியிலும் கோவையிலும் பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்படுத்த இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயில்கிற மாணவர்களின் ஆராய்ச்சித் திறனும் அறிவுத் திறனும் ஆண்டுக்காண்டு குறைந்து வருகிறது. நம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு முன்னிருந்த பெருமையும் சிறப்பும் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. மற்றப் பல்கலைக் கழகங்கள், குறிப்பாக டெல்லியில் உள்ள ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது சுமார் 15, 20 ஆண்டு முன்னேற்றத்தில் பின்தங்கியிருக்கிறது என்று அறிஞர் பெருமக்கள் பலர் கருதுகிறார்கள். அனுபவத் திறனுக்கும் ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும் தூண்டுகோலாகவும் அடிப்படையாகவும் இருக்கக் கூடிய பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகள், ஆகியவற்றின் நூலகங்களில் ஆராய்ச்சிக்கான நூல்கள், சஞ்சிகைகள் கிடைக்கவில்லை. அங்குள்ள பல மதிப்பு வாய்ந்த நூல்களை அங்குள்ள பேராசிரியர்களும் மாணவர்களும் எடுத்துச் சென்று அவை திரும்பக் கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக இந்த நூல்கள் மாணவர்களுக்கு தற்போது கிடைக்கவில்லை என்ற நிலையிருக்கிறது. ஆகவே நவீன ஆராய்ச்சி நூல்களும், சஞ்சிகைகளும், வெளியீடுகளும் மாணவர்களுக்கும் பேராசிரியர்களுக்கும் கிடைத்திட இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதியான செங்கல்பட்டில் உள்ள சில கோரிக்கைகளைத் தங்கள் மூலம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளாக செங்கல்பட்டில் இருந்து வந்த ஆசிரியை பயிற்சிப் பள்ளி காரணம் ஏதுமின்றி உத்தரமேரூருக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. பயிற்சி பெறும் மாணவிகள் தங்குவதற்கோ உண்ண உணவிற்கோ எந்தவித வசதியும் இல்லாமல் மிகவும் அவதிப் படுகிறார்கள். எனவே

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. ஆனூர் ஜெகதீசன்]

ஊருக்கு வெளியே தனிமையில் உள்ள மேற்படி இடத்திலிருந்து அதை மீண்டும் செங்கல்பட்டுக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செங்கல்பட்டு கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கம் இரண்டு ஏக்கர் 55 சென்ட் நிலத்தை செங்கல்பட்டு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டடம் கட்ட இனாமாகக் கொடுத்தும் இதுவரை அந்த இடத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. வயது வந்த பெண்கள் மைதானங்களிலும் மரத்தடிகளிலும் வைத்து கல்வி கற்பிக்கும் அவல நிலையைப் போக்க விரைவில் செங்கல்பட்டில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டடம் கட்ட முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் உள்ள பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிக்காக இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்து ஏக்கர் அதற்காக மலையடிவாரத்தில் நல்லமுறையில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் 2,25,000 ரூபாய் பொதுமக்கள் நன்கொடை செலுத்தப்பட்டிருந்தும், 1975-76 முதல் அரசு அங்கீகாரத்தோடு பள்ளி இயங்கிவந்தும் இதுவரை நல்லதொரு கட்டடம் அதற்குக் கட்டித் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே விரைவில் அப்பள்ளிக்கு ஒரு நல்ல கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் ஒரு மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கும் என்று அரசு அறிவித்திருப்பதைப்பாராட்டுகிறேன். ஆனால் திருக்கழுக்குன்றம் ஒன்றியத்தில் ஐந்து உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருந்தும் ஒரு அரசு மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி அமைக்கப்படவில்லை. அதற்கான ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பெண்களுக்கான மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றினை செங்கற்பட்டில் ஏற்படுத்தித் தர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செங்கற்பட்டு நகரிலும், மதுராந்தகம், திருப்போரூர், அச்சரப்பாக்கம் சுற்று வட்டாரங்களில் கால் பந்து, கைப்பந்து, கூடைப் பந்து விளையாடுவதில் அக்கறை உள்ள பல இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி ஏராளமானவர்கள் இருப்பதால் அதற்கான பயிற்சியாளர்களைச் செங்கற்பட்டை தலைமையிடமாகக் கொண்டு இயங்கிட நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் நகரில் இதுவரை நல்ல விளையாட்டுத் திடல் இல்லை. இந்தக்குறையைப் போக்க நகர மையப்பகுதியில் உள்ள சுகாதாரக் குறைவான, எதற்கும் பயன்படாத கற்பூரச் செட்டிக்குளத்தை தூர்த்துவிட்டு அதை நல்லதொரு விளையாட்டு மைதானமாக அமைத்துக் கொடுக்க அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. ஆனூர் ஜெகதீசன்]

(பிற்பகல் 12-50)

மகளிர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆய்வாளர் அலுவலகம் செங்கற் பட்டிலிருந்து காஞ்சிபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதை ரத்து செய்து, செங்கற்பட்டிலேயே மகளிர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆய்வாளர் அலுவலகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து செங்கற்பட்டில் ராஜேஸ்வரி வேதாசலம் அரசினர் கலைக் கல்லூரி என்று ஒன்று இருக்கிறது. இங்குள்ள இட நெருக்கடி வேதனை தரத்தக்கதாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி இரண்டு ஆண்டுகளாக அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதோடு விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடத்திற்கும் உணவுக் கூடத்திற்கும் கட்டடம் வேண்டும் என்றும் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் விரைவில் கட்டடம் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும், செங்கற்பட்டு நகரத்திலிருந்து பல அலுவலகங்களும் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலை நகரை சைதாப்பேட்டையிலிருந்து காஞ்சிபுரத்திற்கு மாற்றிய நேரத்தில், செங்கற்பட்டிலுள்ள அலுவலகங்கள் ஒன்றும் வேற்று இடங்களுக்கு மாற்றப்படாது என்று அண்ணா அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருந்தார்கள். இப்போது அந்த வாக்குறுதியைக் காற்றில் பறக்க விட்டுவிட்டார்களோ என்னவோ? எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக பல அலுவலகங்கள் செங்கற்பட்டிலிருந்து காஞ்சிபுரத்திற்கும், உத்திர மேற்குக்கும் மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதைப் பார்த்து நாங்கள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செங்கற்பட்டு நகரத்தை அடுத்த, பொன்விளைந்தகளத்தூர் என்ற இடத்திலுள்ள பள்ளியின் கட்டடம் வசதி எதுவும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கு படிக்கின்ற சுமார் 700 மாணவர்களும் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும், இந்தப் பள்ளிக்கென்று புதிய கட்டிடத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் கட்டடம் வரவில்லை. ஆகவே உடனடியாக புதிய கட்டிடத்தை கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டடம்

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. ஆனூர் ஜெகதீசன்]

இல்லாததன் காரணமாக உள்ளே உட்கார்ந்து படிப்பதற்கு
லாயக்கற்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலுள்ள சிங்கப்பெருமாள்கோவிலில் உள்ள
பள்ளி பழுது பார்க்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கான வேலை
ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருந்தும், கதவு, ஜன்னைல், மேல் கைத்துண்டு
இவைகள் எல்லாம் மோசமான நிலைமையில் இருந்தும் கூட,
காண்டிராக்ட் எடுத்துக் கொண்ட பெரியவர்கள், பழைய பொருட்
களை எடுத்து இழைத்து புதுப் பொருட்களாக போட்டுக் காட்டு
கின்ற அவல நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடி
யாக இதை நிறுத்தி சரியானபடி புதிய பொருட்களை வாங்கி
கட்டட வேலையை மேற்கொள்ளும்படியும், அதற்கான நட
வடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள வாயலூர் என்ற
உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் மூன்றும் தரை மட்டமாக இருக்
கின்றன. காண்டிராக்ட் எடுத்தவர்கள் இதைப் பற்றி இன்னும்
கவனிக்கவில்லை. காண்டிராக்ட் எடுத்தவர்களை சம்பந்தப்பட்ட
அதிகாரிகள் இந்த வேலையை உடனடியாகச் செய்யுங்கள் என்று
எந்தவிதமான தாக்கீதும் அனுப்பவில்லை. இதிலுள்ள பிள்ளை
கள் பக்கத்திலுள்ள மணற் பகுதிகளிலும், மரத்தடிகளிலும் இருந்து
படிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட
நிலைமைகளை எல்லாம் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்
களே, கோத்தாரி குழு செய்த பரிந்துரைகளை இந்த அரசு
ஏற்றுக்கொண்டு சொல்லப்பட்ட வாக்குறுதியை வரவேற்கிறேன்.
அதற்காக என் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்..
அதே நேரத்தில் பரிந்துரைக்கு மாறாக மத்தியிலுள்ளவர்கள்,
கல்வியை மையப் பட்டியலில் வைத்துக் கொள்வதற்கு ஆலோசனை
செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படும்போது, அவர்
கள் செயல்படுகின்ற விதம் வேதனை தருவதாக இருக்கிறது.
அதே நேரத்தில் மாநில அரசு இந்த விஷயத்தில் உறுதியோடு
செயல்பட்டு, கல்வித் துறை மாநிலப் பட்டியலில் இருக்க வேண்டும்
என்று பார்த்துக்கொள்ள மற்றவர்கள் சொன்ன கோரிக்கையோடு
எனது கோரிக்கையையும் சேர்த்து இணைத்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இன்றைக்குக் கல்வி எவ்வளவு முக்கியமானது
என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய பேச்சுக்களிலிருந்து
தெரிகிறது. அது மட்டுமல்ல. இந்த மானியத்தோடு பிற
மானியங்களை அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளை ஒட்டுமொத்தமாக
ஒப்பிட்டு பார்ப்போமேயானால் சுமார் 222 கோடி ரூபாயை

1978 மார்ச் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கல் விக்காக மட்டும் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வளவு செலவு செய்து, சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் வாழையடி வாழையாக நல்ல முறையில் வருங்காலத்தில் பயனுள்ள மக்களாகத் திகழவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நமது கல்வித் திட்டம் அமைய வேண்டும் என்று சமுதாயம் எதிர்பார்ப்பது நியாயமான ஒன்று என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லத் தேவையில்லை. கல்வி என்பது பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற சாதனையாக அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் சமுதாய அமைப்புகளில் இருக்கின்ற பல்வேறு நிலைமைகளை மாற்றிக் கொள்கிற வகையில், கல்வி என்பது இன்றைக்கு அந்த அளவுக்கு உருவெடுத்து இருக்கின்ற காரணத்தால் அதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் அது பெரியதொரு செல்வமாக, பயனுள்ள செல்வமாக அமையும் என்பதை இச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்வி மட்டும் இருந்தால் பேதாது. கல்வித் துறையிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் எல்லாம், அப்படிப் படித்து பட்டதாரிகளாக வெளியே வந்து தங்களுக்கு வேலை கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. கல்விப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கின்ற அதே நேரத்தில், வேலையில்லாத பொருளாதாரப் பிரச்சனையை சமுதாயத்திலே உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் சமுதாயத்தில் பெறுகின்ற நன்மை காரணமாக, அவர்கள் சமுதாயத்திற்காகப் பாடுபட வேண்டிய கடமைப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீதி உள்ளத்தோடும், நேர்மை உள்ளத்தோடும், மனிதாபிமான உள்ளத்தோடும், கடமை உணர்வோடும், அதேநேரத்தில் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படி அவர்கள் பொறுப்புணர்வோடும், கடமை உணர்ச்சியோடும் சமுதாயத்தில் ஈடுபடாவிட்டால், அதற்கு நம்முடைய கல்வியிலே, கல்வித் திட்டத்திலே ஏதோ குறை, அடிப்படையான குறை இருக்கின்றது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டுவதோடு அமையாமல், அந்த அடிப்படைக் குறையைப் பற்றித் தயவுசெய்து நாம் எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் நம்முடைய முதுபெரும் அரசியல் தலைவர் பேரறிஞர் ஆசார்ய கிருபாளானி அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்களிடையே பேசும்போது ஒரு அருமையான கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும். மாணவர்கள் கல்விச்சாலைகளுக்கு

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

வருவதற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன என்பதை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி, 'மாணவர்கள் அரசியல்வாதிகளுடைய அந்தப் போக்கிலே இருந்து தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்' என்ற அழகான கருத்தை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

அரசியல்வாதிகள் தங்களுடைய காரணமாக எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டை உருவாக்குகின்ற மாணவர் சமுதாயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவர்களுடைய எதிர்கால நன்மைக்கு வேட்டு வைக்கின்ற முறையில் நாட்டிலே பல காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. அதிலே இருந்து அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே தற்காத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தந்தை உள்ளம் படைத்த இந்த நாட்டினுடைய பெருந்தலைவர் என்று கருதப்படுகின்ற ஆசார்ய கிருபாளி அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்ற இந்தக் கருத்தை இந்த நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் நிதானத்தோடு நினைவுபடுத்திப் பார்க்கவேண்டியது, சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது மிக அவசியம் என்றும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கல்வியைப் பற்றிச் சொல்கின்ற நேரத்தில், ஒழுக்க மில்லாத கல்வி, கடிவாளமில்லாத குதிரைக்கு ஒப்பாகும். ஒழுக்க மில்லாத கல்வி பிரேக் இல்லாத காருக்கு ஒப்பாகும்; ஒழுக்க மில்லாத கல்வி கார்காணை பயிருக்கு ஒப்பாகும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமுதாயத்தில் கல்வியை மட்டும் வளர்த்து விட்டால் போதாது. இந்தச் சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற பல்வேறு துறைகளின் நல்லெண்ணத்தை உருவாக்குகின்ற ஒரு சாதனமாக கல்வித் துறை அமைந்திட வேண்டும். ஆகவே, பழங்காலத்தில், ஏகாதிபத்திய காலத்தில் வகுத்த, பிரிட்டன் நாட்டிலே இருந்த வரலாற்றின் அடிப்படையிலே அமைந்திருக்கின்ற இந்தக் கல்வி முறையை, அந்த முறையிலே எழுதிவைத்து இந்த நாட்டின் பல்வேறு சமுதாய அமைப்பிற்கு வழி வகுக்கின்ற அந்தச் சரித்திர குப்பைகளை யெல்லாம், குப்பைத் தொட்டியிலே போட்டுவிட்டு, புதிதாக இந்த நாட்டின் சரித்திரத்தை உருவாக்க வேண்டும். இது நாட்டிலே இருக்கின்ற சமுதாயங்கள் இடையே அன்பையும், பாசத்தையும், பொறுப்பையும் ஏற்படுத்துகின்ற நல்ல வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும்.

முஸ்லீம்கள், இந்துக்கள், மற்றவர்களிடையே பிணக்குகள் ஏற்படுகின்ற விதத்தில் பல்வேறு வகையான முயற்சிகள் பாடத் திட்டங்களிலே அமைத்து, இந்த நாட்டிலே ஒரு சமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படாமல் தடுக்கும் வகையிலே இந்த நாட்டினுடைய வரலாறு எழுதப்படுமானால், அது நாட்டிலே வாழ்கின்ற

1978 மார்ச் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

வெவ்வேறு இன மக்களிடையே பிணக்குகளை ஏற்படுத்துமானால், நாம் பெறுகின்ற கல்வி பயனற்ற கல்வி முறையாகும். இத்தகைய சரித்திர வரலாற்றுப் பாடங்களைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, நல்ல முறையில் புதிய வரலாறு எழுதுவதற்கு, பாட திட்டங்கள் எழுதப்படுவதற்கு இந்த ஆண்டு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது எனது நீங்காத கடமை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

அதே நேரத்திலே ஒழுக்கத்தை மாணவர்களிடத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு நீதி போதனை வேண்டும். மார்க்க போதனை வேண்டும். மன உணர்வுகளில் மனிதாபிமானத்தைப் பேணுகின்ற எண்ணங்களை உருவாக்க அத்தகைய நீதி போதனைகள், மார்க்க போதனைகள்—ரிலிஜியஸ் எஜுகேஷன் அண்டு மாரல் எஜுகேஷன்—தரப்பட வேண்டுமென்று கூறுவது நியாயம். செக்குலர் என்ற பெயரில் இந்த போதனைகள் இன்றி பல்வேறு துறையில் மாணவர்களிடையே ஒழுக்கமின்மை நிலவுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களிடம் மார்க்க உணர்வு இல்லை; பக்தி இல்லை; நீதி பற்றி அச்சம் இல்லை. அவரவர்களுக்கு உரிய மார்க்கத்தை, அவர்கள் போற்றுகின்ற மார்க்கத்தை, அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மார்க்கத்தை அனுசரித்து அவர்களுக்கு மார்க்க போதனை செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவற்றைப் பாடப் புத்தகங்களில் இணைத்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் பிரச்சினை தீரும் என்று உறுதியாகக் கொள்கிறேன்.

மிக வேதனையான ஒரு காட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆசு-இரியர்கள்—குறைகளை அகற்ற வேண்டிய ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு மாசு இரியர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். அந்த ஆசிரியர்கள் இன்று தெரு வீதிக்கு வந்து ஆட்சிக்கு விரோதமாகப் போகிறார்கள் என்பது பற்றக்கூட நான் கவலைப்படவில்லை. மாணவர்கள் எழுதுகின்ற பரிட்சையை நாங்கள் கண்காணிக்க மாட்டோம் என் சொல்லும் அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் என்னநிலைமை நாட்டில் உருவாகியிருக்கிறது என்பதை அருள்கூர்ந்து கவனித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் யூனியன்கள் மூலம் கோரிக்கையை வைக்கிறார்கள்; அவர்கள் போராடுகிறார்கள்; அது வேறு பிரச்சினை. ஆசிரியர்கள் என்றால் அவர்கள் இறைவன் சந்நிதியில் வேலை செய்கிற அர்ச்சகர்களுக்கு ஒப்பாகும். அர்ச்சகர்கள் எல்லாம் கூட நாங்கள் சந்நிதானத்தை மூடிவிடுகிறோம் என்று சொல்லிப் போராட்டம் நடத்தினால் எவ்வளவு அசிங்க

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மாக இருக்குமோ அந்த அளவுக்கு சமுதாயத்தின் வருங்காலத்தை உருவாக்கும் பொறுப்பாளிகளாக இருக்கும் ஆசிரியர்கள் இன்றைக்குப் பரீட்சை நடத்துவதைக் கண்காணிக்க மாட்டோம் என்று கூறுவது இருக்கிறது. பரீட்சை நடக்காது என்று மாணவர்கள் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் அளவுக்கு அவர்கள் பரீட்சைக்குத் தங்களைத் தயார் செய்து கொள்ளாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் வராததன் காரணமாகப் பரீட்சைகள் இல்லையென்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவது ஆசிரியர்களுக்கு அழகா? ஆசிரியர்களாக இருக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய மாபெரும் பொறுப்பை நிதானத்தோடு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்பதிலே அவர்கள் தவறிவிட்டார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை நான் சுமத்துகிறேன்.

நான் கூட ஒரு காலத்தில் ஆசிரியனாக இருந்தேன். பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்களுக்குப் பாடத்தைச் சொல்லிக் கொடுத்தேன். என்னிடத்தில் படித்தவர்கள் இன்றைக்கு பல்வேறு பதவியில் இருப்பவர்கள்தான்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்களிடம் படித்த மாணவர்கள்தான் இன்று போராட்டத்தைத் துவங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நல்ல வேளையாக அவர்களிலே ஆசிரியர்களாக வெகு சிலரே இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்து சில பேர் கலெக்டராகவும் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுவது ஒரு தந்தையாக ஒரு தனயனாக இந்த நாட்டில் வாழ வைக்கின்ற ஒழுக்கமுடையவனாக உருவாக்குகின்ற எண்ணத்தில் இந்த நிலை பெருந்த வேதனையை உண்டாக்குகிறது. இந்த நாட்டு மக்களின் வரிப் பணத்திலிருந்து இந்தக் கல்லூரிகளுக்கும் பள்ளிகளுக்கும் 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவழிக்கப்படுகிறது. சாதாரண விவசாயி கிராமத்தில் இருந்து கொண்டு தன்னுடைய மகனை சென்னைக்குப் படிக்க, தான் ஒரு வேளை கூழ் சாப்பிட்டு இரண்டு வேளை பட்டினி கிடந்து மகனைப் படிக்க அனுப்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க அனுப்பும்போது அவர்களுக்கு ஒழுக்கத்தை கடமையைக் கற்றுத் தரவேண்டிய ஆசிரியர்கள் இன்றைக்குப் பேராட்டம் நடத்தி மாணவர்கள் எழுதுவதற்கு உதவ மாட்டோம் என்று சொல்வார்கள்ளானால் அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் மீது ஆட்சி நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குவார்களானால் இந்தக் காலம் மட்டுமல்ல, வருங்காலம் கூட நம்மை மன்னிக்காது என்பதைத் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நான் இதை அரசியல் வாதியாகச் சொல்லவில்லை. அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் சொல்லுகிறேன். தந்தை என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். வருங்கால சமுதாயத்தில் கவலை உள்ளவன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். ஆசிரியர்களுடைய இந்தப் போக்கை நான் கண்டிக்கிறேன், கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்ற முறையில் கண்டிக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: நேற்று என்னைச் சந்தித்த ஆசிரியர்கள் இந்த உணர்வுகளை மதிக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அமைச்சர் அவர்கள் இந்த உணர்வுகளை ஆசிரியர்கள் மதிக்கின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். கல்வித் துறை நாயகராக கல்வித் துறையின் அங்கமாக இருக்கிற அவர்களே இதைச் சொன்னதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கை என்ன என்பதைப் பற்றித் தயவு செய்து கேட்டுப் பாருங்கள். 1973ம் ஆண்டிலிருந்து ரிட்ராஸ்பெக்ஷன் ஆக கொடுக்க வேண்டும். அது சாத்தியமா இல்லையா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம்.

இப்போது புதிதாகத் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே 10+2+3 திட்டம் என்ற அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு வேலை போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள். அந்த அச்சத்தின் காரணமாக இந்த அடிப்படையான போராட்டத்தை அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் வேலை அவர்களுக்குப் போகாது என்ற ஒரு உறுதியான முடிவை ஏன் அரசு அறிவிக்கக் கூடாது! தயவு செய்து அமைச்சரவர்கள் இந்தப் புதிய திட்டத்தின் காரணமாக எந்த ஆசிரியருக்கும் வேலை போகாது என்ற உத்தரவாதத்தை அளிப்பார்களானால் அவர்கள் திருப்தியடைகிறார்களா என்று பார்ப்போம்.

நீங்கள் ஆசிரியர்கள் மற்றவர்களைப் போல அல்ல மாணுக்கர்களை உருவாக்குகிறவர்கள் மாணுக்கன் என்ற தமிழ்ச் சொல் அழகான சொல் மாணுக்கன் என்றால் மாணவனை ஆக்குபவன் என்று பொருள். மாண்பினை ஆக்குபவன் என்று பொருள். அப்படிப்பட்ட முறையிலே மாண்பினை ஆக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறவர்கள் ஏன் இப்படி ஊறுகளை விளைவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாணுக்கர்களை உருவாக்கும், மாண்பினை உருவாக்கும் உயர்ந்த நிலையில் உள்ள ஆசிரியர்களை நான் இந்த

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அவையின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் தயவு செய்து பொறுப்பை உணர்ந்து பரீட்சைகளை நடத்துவோம் என்ற நல்ல அறிவிப்பைத் தாருங்கள், அது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

நம்முடைய பாரதத்தினுடைய பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் ராஜகோட்டிலே பேசுகின்ற போது இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு ஒரு அறிவிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

“There is going to be a basic change in the very set up of the educational system in all the levels in our country and education is going to be imparted particularly to achieve the emerging socio economic aspirations of the community.”

என்றெல்லாம் அங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சமுதாய பொருளாதார அபிவிருத்திகளுக்கு ஒப்ப நாங்கள் பாடத் திட்டங்களை மாற்றப் போகிறோம் என்று ஜனவரி மாதத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள்.

இப்போது இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே வந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய பேச்சின் விளைவு என்ன? மத்திய அரசாங்கம் எந்த முறையிலே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கல்வித் துறையிலே அடிக்கடி மாற்றங்கள் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவது என்பது அதிகச் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும். ஏதாவது மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதைத் தீர ஆலோசித்து முடிவான மாற்றம் செய்யுங்கள், அடிக்கடி மாற்றுவது என்று சொன்னால் மக்கள் கல்வியைப் பற்றி ஒரு சந்தேகத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அது நல்லதல்ல, அதைப்பற்றி யோசித்து இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் வரும் போது மிக ஜாக்கிரதையாக, முனைப்பாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹையர் செகண்டரி கல்வியை ஸ்கூல் நிலையிலேயே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அரசு முடிவெடுத்து இருக்கிறது. இதற்குப் பொருளாதார காரணம், நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக இருக்கலாம், எங்களுக்குத் தெரிகிறது, ஆனால் புகழுக வகுப்பு கல்லூரிகளிலிருந்து எடுக்கப்படுமானால் அந்தக் கல்லூரிகளிலே புகழுக நிலை இருந்தால்தான் அந்தக் கல்லூரிகளையே நடத்த முடியும் என்ற நிலை உருவாகும்போது, அந்தக் கல்லூரிகளிலே கட்டடங்கள் இருக்கின்றன, சாதனங்கள் இருக்கின்றன இவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்துகின்ற வகையிலே மாணவர்களின் எண்ணிக்கை புரப்போர்ஷனாக இல்லாமல் போனால் அந்தக் கல்லூரிகளிலே சீர்கேடு ஏற்படும். ஏன் அந்தக் கல்லூரிகளுக்கு சில ஆண்டுக் காலம் கொடுக்கக் கூடாது.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்கள் தனியார் பள்ளிகள் எல்லாம் ஏதோ பூதங்கள் பேய்கள் போலப் பேசினார்கள், அவற்றையெல்லாம் உடனடியாக அழித்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தனியார் கல்லூரிகள் இந்த மாநிலத்திலே ஒரு லயாலோ கல்லூரி இல்லாமலிருந்தால், கிறித்தவக் கல்லூரி இல்லாமலிருந்தால், பிஷ்ப் கல்லூரி இல்லாமலிருந்தால், செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி இல்லாமலிருந்தால், செயின்ட் சேவியர்ஸ் கல்லூரி இல்லாமலிருந்தால், செயின்ட் ஜான் கல்லூரி இல்லாமலிருந்தால், இஸ்லாமியக்கல்லூரி இல்லாமல் இருந்தால் விவேகானந்த கல்லூரி இல்லாமலிருந்தால் இந்த நாட்டிலே உள்ள நிர்வாகத்திலே மேற்கொண்டிருக்கிற பல்வேறு துறையினர் என்ன நிலைமையில் இருப்பார்கள்? குறைகள் இருந்தால் அவை கண்டிக்கத்தக்கவை. தனியார் துறையிலே இருந்தாலும் சரி, பொதுத் துறையிலே இருந்தாலும் சரி.....

திரு. துரை முருகை : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 15 நிமிடங்களாகப் பேசித் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதைப் போன்ற வாய்ப்பு எங்களுக்கும் தருகிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 10 நிமிடங்கள் பேசி விட்டார், முடிக்கச் சொல்லிவிட்டேன், முடிக்கப் போகிறார்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே கொடுத்த நேரமே இன்னும் இருக்கிறது. நான் பேசுவதைப் பற்றி துரை முருகன் ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசுங்கள்.

[பிற்பகல் 1-10]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, அவர் கேட்டதற்குக் காரணம், துரை முருகன் லத்தீப் அவர்களிடம் படித்தவர், அதுதான் விவகாரம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆகவே, தனியார்களைப் பற்றி இப்படியெல்லாம் பேசாதீர்கள். அவர்களும் சேவை செய்து வந்திருக்கிறார்கள், சேவை செய்ய இருக்கிறார்கள். என்கே குறை இருந்தாலும் சுட்டிக் காட்டுங்கள், நானும் உங்களோடு சேர்ந்து கண்டிக்கிறேன். ஆகவே; இப்படி யெல்லாம் பேச வேண்டாமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வது என்னுடைய கடமையென்று கருதுகிறேன்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அடுத்து சில விஷயங்களில் சில தவறுகள் நடக்கின்றன. 1977-78 ஆம் ஆண்டு காயிதே மில்லத் கல்லூரி பல்கலைக் கழகத் திலேயே ரொம்ப முதன்மைப் பெயரிலே வந்திருப்பதாக டைரக்டர் ஆப் காலேஜியேட் எஜுகேஷனிடமிருந்து வந்தது. நான் அப்பொழுது ஊரிலே இல்லை, வடநாட்டிலேயிருந்தேன். வந்த பிறகு, பிரசிடென்சி கல்லூரியில் பரிசு வழங்கப்படும் என்று அங்கு உறுப்பினர்கள் சென்றபொழுது, அது வேறு கல்லூரிக்கு கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது, காரணம் பி.யூ.சி. யிலே அங்கே மூன்று செக்ஷன்கள், இங்கே இரண்டு செக்ஷன்கள் என்று சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்காமல் ஏன் அனுப்புகிறார்கள் அப்படியெல்லாம் அனுப்பிய பிறகு முதல் பரிசு என்று இல்லாவிட்டாலும் கன்சொலேஷன் பிரைசாவது கொடுத்திருக்கக் கூடாதா?

I demand, that the Kayathe Millath College should be given as per the notification issued by the Directorate of Collegiate Education a prize. I feel that there seems to be a patent discrimination against that Institution.

Notification ஏன் அனுப்புகிறீர்கள்? அனுப்பிவிட்டு இல்லை என்று சொல்வதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொறியியல் கல்லூரிகள், தொழில் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றை ஆரம்பிக்கும் பொழுது இந்தந்த இடத்திலே வைத்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கவனத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று, நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆலங்காயத்தில் புயல் வந்தபொழுது அங்குள்ள அரசினர் ஆண்கள் கல்லூரியின் கட்டடங்களெல்லாம் இடிந்து போயின. அதற்காக ஒரு லட்சத்து அறுபதாயிரம் ரூபாய் சாங்ஷன் செய்திருப்பதாக ஒரு குறிப்பு வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கேட்டால் பணம் தீர்ந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள மூலக கட்டடத்தை நாங்களே எங்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்டிக் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். மூலக் கட்டடத்தை நாங்கள் கட்டிக் கொடுத்து, பிறகும் கட்டிக் கொடுத்தோம். அப்படியென்றால் இதில் அரசினுடைய பொறுப்பு என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ஆலங்காயத்தில் ஒரு ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல்தான் இருக்கிறது. அதைத் தவிர வேறு ஹைஸ்கூலே கிடையாது. ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் உள்ள அத்தனை மாணவர்களும் அங்கேதான் வந்தாக வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து முடியுங்கள், உங்களைடுத்து இரண்டு பேர் பேச வேண்டும். முடிக்கவில்லை யென்றால் வேறு பெயரை அறிவித்துவிடுவேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆலங்காயத்திற்குக் கட்டட மானியத்தை அதிகமாக அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் என்னுடைய உணர்வுகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அது எந்தச் சாராருக்கும் விரோதமானது அல்ல, ஒட்டு மொத்தமான சமுதாயத்தின் வருங்கால நன்மைக்கான வக்கீல் என்ற முறையில் பேசியிருக்கிறேனே தவிர எந்தச் சமுதாயத்திற்கோ அல்லது எந்தச்சாராருக்கோ விரோதமான எண்ணத்தில் அல்ல என்பது இந்த அவைக்குத் தெரியும், அவையிலே உள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. தி. அன்பழகன் அவர்கள் ஏழு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்ளும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையான தேவை கல்வி. அப்படிப்பட்ட கல்வியைப் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு எப்படிச் செயல்படுத்தி வருகிறது என்பது இந்த மானியத்தின் மூலம் நன்கு விளங்குகிறது. 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுக் கணக்கில் மொத்த செலவினமான ரூபாய் 727 கோடியில் ரூபாய் 176 கோடி கல்விக் காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செலவிடப்படுகின்ற மொத்தத் தொகையில் 24 சதவிகிதம் கல்வி வளர்ச்சிக்காக மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கல்வித் துறையில் இந்த அரசு எப்படி அக்கறை செலுத்தி வருகிறது என்பது முந்தைய ஆண்டுகளுக்கும் இந்த ஆண்டுக்கும் உள்ள நிலைமைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது நமக்குத் தெள்ளத் தெளிவாகப் புரிகிறது. 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 123 கோடி ரூபாயும், 1976-77-ல் 143 கோடி ரூபாயும், 1977-78-ல் 169 கோடி ரூபாயும், நடப்பாண்டில் 176 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1978. மார்ச் 3]

[திரு. தி. அன்பழகன்]

கல்வி பற்றிய அதிகாரத்தைப் பொதுப் பட்டியலிலிருந்து மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று இன்றைய அரசு விரும்புவது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். மாநிலங்களில் கல்வி வளர்ச்சி பாதிக்காத அளவிற்குக் கல்வியின் தரம் உயர மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்றுவதற்குத் திருத்தத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வரவேண்டுமென்று இங்கே நாம் வற்புறுத்தியாக வேண்டும்.

1978-79 ஆம் ஆண்டில், 1,000 இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர்களும், (உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கும், உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கும், சேர்த்து) 200 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 200 முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்களும் புதிதாக வேலை வாய்ப்புப் பெறுவார்கள் என்று இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். குறிப்பாக, இன்று பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர்கள் குறைவாக இருந்தும் பள்ளிகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதன்மூலம் அந்த நிலைமை ஓரளவுக்கு நீங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1978-79-ம் ஆண்டில் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்களில், ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக் கட்டடங்களுக்காக மட்டும் ரூ. 75 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய வளர்ச்சித் துறையின் கீழ் அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்படும் என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல இடங்களில் நீண்ட நெடு நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிற பள்ளிகள்கூட ஒலைக் கொட்டகைகளில் நடந்து கொண்டிருக்கிற நிலை தமிழகத்திலே பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை இதன்மூலம் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டடப் பணிகளுக்காக இந்த ஆண்டு ரூ. 46 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல இடங்களிலே கட்டடமே இன்றி பள்ளிகள் செயல்படுகிற நிலையும் இருக்கிறது. என்னுடைய நாட்காணம் பள்ளி தொகுதியில் கொரட்டி அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி, நத்தம் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி, செயபுரம் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி, குரும்பேரி அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி ஆகியவைகள் அறவே கட்டட வசதியின்றி நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்குக் கட்டடங்கள் கட்ட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல் உயர்நிலைப்பள்ளி கல்வி ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒன்று இருக்க வேண்டுமென்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. குறிப்பாக, கிராமப் புறங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இந்தப் பள்ளியை அதிகப் படுத்த வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 3]

[திரு. தி. அன்பழகன்]

தவிர, மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் நகரங்களில் மட்டும்தான் நடத்தப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்ற வகையில் கிராமங்களில் அதிக மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அமைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழே பாடமொழியாக இருக்கும் என அரசு அறிவித்துள்ளது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 11-ஆம் வகுப்பு நீங்கி விடுகிற காரணத்தால், 7,000 பி.டி. ஆசிரியர்கள் வேலையிழக்காமல் பார்த்துக் கொள்வோம் என்று அரசு அறிவித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான் என்றாலும், அதில் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி நல்ல நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிய கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தும் நேரத்தில், திருப்பத்தூர் பகுதியில் மகளிர் கல்லூரி அல்லது தொழில் நுட்பக் கல்லூரி அமைக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பணத்தைச் செலவழிப்பதால் மட்டுமே கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த முடியாது. கல்வி கற்றுத் தருகிற ஆசிரியர்களுக்கு மேலும் சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும். கல்வித்துறை மற்ற துறைகளுக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும். கல்வித்துறை அல்லாத மற்றைய பல பணிகளை ஆசிரியர்கள் செய்வதைப் படிப்படியாகக் குறைத்து அவர்கள் கல்வித் துறையில் முழுமையாக ஈடுபட வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

உயர்துவக்கப் பள்ளிகளுக்கு பி.டி. ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்க வேண்டும். கணவன மனைவியாக இருக்கும் ஆசிரியர்கள் மாறுதல் இல்லாமல் ஒரே பள்ளியில் இணைந்து பணியாற்ற அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970-ல் தலைமை ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்களே மீண்டும் உயர் துவக்கப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று புல் பெஞ்ச்-இல் தீர்ப்பாகி, ஜி.ஓ-ஆக வெளிவந்துள்ளது. இந்த உத்தரவையே தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் அமுல்படுத்த வேண்டும். இதனால் பணிப்படி கிடைக்கும் வாய்ப்பு பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் கிடைக்கும்.

கல்வி கற்பிப்பதில் நல்ல ஒழுக்கமும், கட்டுப்பாடும் இருந்தால் தான் கல்வியின் தரம் சிறந்ததாக அமையும். எல்லாப் பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர்-பெற்றோர் சங்கத்தை அமைத்து அதன்மூலம் மாணவர்களிடையே சுமுகமாக, கட்டுப்பாடான நிலைமையை, தன்மையைக் கடைப்பிடித்து, கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. தி. அன்பழகன்]

பொறுப்பேற்றிருக்கிற கல்வியமைச்சரவர்கள் நீண்ட நெடு நாட்களாக ஆசிரியராகப் பணியாற்றி, இந்தப் பொறுப்புக்கு வந்திருக்கிற காரணத்தினால், கல்வித் துறையின் நெளிவுகளிலுக் களை அறிந்து தல்வியின் தரத்தை உயர்த்த முயற்சி செய்திருக்கிறார். அந்த முயற்சி கல்வி மானியத்திலே, குறிப்பாக, ஆசிரியர்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையிலே அமைந்திருக்கிறது என்ற வகையிலே பாராட்டி, இந்த மானியத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[பிற்பகல் 1.20]

திரு. த. புஷ்பராஜ் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது எவ்வுத கருத்தை இங்கே கூறுகிறேன்.

நம் மாநிலம் முழுவதிலும் பள்ளிக் கட்டடங்கள் சீர் செய்து மேம்படுத்த 1.54 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று தமிழகத்தில் பல பள்ளிகளில் கட்டட வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் மரத்தடி நிழலில் இருந்து படிக்கின்ற ஒரு நிலையினைப் பார்க்கிறோம். இதை மனத்தில் கொண்டு எண்ணிப் பார்ப்போமானால், இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட 1.54 கோடி ரூபாய் மிகவும் குறைவான தொகையாக இருக்கின்றன. ஆகையால், கல்விக் காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் பள்ளிக் கட்டடங்கள் சீர்செய்ய அதிக நிதி ஒதுக்கி கிராமப் புறங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்குக் கட்டட வசதியை அபிவிருத்தி செய்து தர அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது கல்வித் தரம் உயர வேண்டுமானால் ஆரம்பப்பள்ளிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தாத வரையிலே கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த முடியாது. இன்று கிராமங்களில் உள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகளில் கரும்பலகை, தேசப் படம் கூட இல்லாத நிலையினைப் பார்க்கிறோம். இது மாதிரியான சிறு குறைபாடுகளைப் போக்கி ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று தமிழகத்தில் உள்ள பள்ளிகளில் நடைபெற்றுவரும் மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு அரசு ஒரு மாணவனுக்கு உணவளிக்க 10 காசும் ஒன்றியப் பொது நிதியிலிருந்து 5 காசும் ஆக 15 காசுகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் பெரும்பாலான ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பொது நிதி இல்லாத காரணத்தால் ஒன்றியங்களின் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற 5 காசுகள் கொடுக்கப்பட வில்லை. ஒரு மாணவனுக்கு உணவளிக்க

1978 மார்ச் 3]

[திரு. த. புஷ்பராஜ்]

15 காசுகள் என்பது மிக மிகக் குறைவு. அப்படி இருக்க 10 காசுகளுக்கு எவ்வாறு உணவளிக்க முடியும்? இதை நன்கு உணர்ந்து அரசு 15 காசுகளுக்கு மேல் அதிகப்படுத்த முடியா விட்டாலும் எப்போதும், உள்ள 15 காசுகள் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வருகின்ற ஆண்டில் புதிய கல்வித் திட்டமாகிய 10+2+3 கல்வித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இத் திட்டத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்களுக்கு மேல் வேலையை இழக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல ஆண்டு காலமாக வேலையில் இருந்து விட்டு இன்று வேலை இல்லையென்றால் அவர்களுடைய நிலையை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்று தமிழகத்தில் சாதாரணப் பியூன் வேலை கிடைப்பது கூட அரிதாயுள்ளது. இந்த நிலைமையை நன்கு உணர்ந்து அரசு புதிய கல்வித் திட்ட முறையை கொண்டு வரும்போது எந்த ஒரு ஆசிரியரும் வேலை இழக்காவண்ணம் இந்த அரசு செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாகத் தமிழகத்தில் உள்ள ஆரம்ப நடுநிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள் பதவிப் பிரச்சினை முறையாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இதனால் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் நல்ல சூழ்நிலை உருவாகவில்லை. ஆகவே, முன்னுரிமை உள்ள ஆசிரியர்களை தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமித்து அப் பிரச்சினைக்கு முடிவு காண அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல் லூரிகளில் பயிலும் தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அரசு மூலம் கொடுக்கப்படுகின்ற உதவித் தொகையும் இலவச பாடப் புத்தகங்களும் உரிய காலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதனால் ஏழை மாணவர்கள் பல துன்பங்களுக்கு உட்படுத்தப்படுவதுடன் கல் லூரி ஆசிரியர்கள்—மாணவர்கள் தகராறு ஏற்படுவதற்கு வழி வகுக்கின்றது. ஆகையால் தாமதமில்லாமல் உதவித் தொகையும் பாட புத்தகங்களும் கிடைக்க உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று தொழிற் கல்வி (ஐ.டி.ஐ.) நிலையங்களில் மிகக் குறைந்த மாணவர்களே பயிற்சிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். இன்று தமிழகத்தில் உள்ள முக்கியப் பிரச்சினைகளில் ஒன்றான வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க இந்த மாதிரியாவே தொழிற் கல்வி நிலையங்களில் அதிகப்படியான மாணவர்களைச் சேர்த்து பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அவர்கள் தொழில் செய்ய வழிவகையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

[1978 மார்ச் 3]

[திரு. த. புஷ்பராஜ்]

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தின் தலைநகரான புதுக்கோட்டையிலேயே கல்லூரி அமைந்திருப்பதால், 'மாவட்டத்தின் தொலைதூரத்தில் உள்ள மாணவர்கள் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க வசதியில்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையினைப் போக்க எங்கள் மாவட்டத்தில், புதிய நகராட்சியாக ஆக்கப்பட்ட அறந்தாங்கியில், அரசினர் கலைக் கல்லூரி ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள கறம்பக்குடி யூனியன் மிகப் பெரிய யூனியன், ஆகையால் கறம்பக்குடி உயர்நிலைப் பள்ளியை ஹையர் செகண்டரி பள்ளியாக உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு திருவரங்குளம் யூனியன் கிராமங்கலம் டவுன் பஞ்சாயத்தில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லை. ஆகையால் முதுகுளத்தூரில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்று தமிழகத்தில் அரசு அலுவலகங்களில் ஓய்வு பெற்ற அரசு அதிகாரிகளுக்குப் பதில் பல மாதங்களாக புதிய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை. இதனால் பொது மக்கள் வேலை மிக தாமதமாக நடைபெறுகின்றது. ஆகையால் ஓய்வு பெற்ற அரசு அதிகாரிகளுக்குப் பதில் புதிய அதிகாரிகளை உடனடியாக நியமித்து பொது மக்கள் வேலை துரிதமாக நடக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு புதுக்கோட்டை நகரில் நடந்த தீ விபத்து சம்பந்தமாக 17 பேர் உயிர் இழந்தார்கள். ஆனால் இது வரையில் அரசு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவித் தொகையும் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, அரசு இது விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, உயிர் இழந்தவர்களுக்கும், காயம் அடைந்து ஆஸ்பிடலில் இருக்கின்ற நபர்களுக்கும், உதவித் தொகை கொடுப்பதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நல்ல வாய்ப்பினை அளித்த சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-26 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.